

tabor 9

taborniška revija
letnik XLIX

2004
550 SIT

ZA ALI PROTI? * ČRNA LUKNJA

POTEPANJA

4	Intervju
7	Tabor na obisku
10	Inštruktorski tečaj
11	Novice z ROT-a

AKTUALNO

12	Tema meseca
14	Taborniške novice
15	Klepet
16	Za ali proti?
20	Kolumna
21	Od rodov
22	Mednarodne strani

STROKOVNO

25	Iz arhiva
26	Za vodnike
28	Orientacija
30	Dnevnik učitelja kitare
32	Fotografija
33	Natečaj
34	Astronomija
36	Predstavitve rodov
37	Kosobrin
38	Izleti v naravo
39	Metode

KDAJ?

KAJ?

KDO?

Napovednik september 2004

22. september	Predstavitve projektov tečajnikov tečajev za vodje (generacija 2003 in prej)	ob 17. uri v sejni sobi na ZTS
24. - 26. september	ROT 2004 (ZTS in Rašiški rod Ljubljana)	pisarna ZTS (01/300 08 20) rot.rutka.net
1. oktober	Popoldanska delavnica "Organiziram odprti prostor"	pisarna ZTS (01/300 08 20) ZTSŽrutka.net
2. - 3. oktober	NaBoj 2004 (strateško srečanje vodstev rodov, območnih vodstev in organov ZTS)	pisarna ZTS (01/300 08 20) ZTS@rutka.net
16. oktober	Močne ukane (Rod dveh rek) Medvode	rdr.rutka.net
16. - 17. oktober	47. JOTA (Jamboree on the air) in JOTI (Jamboree on the Internet)	www.scout.org
18. - 24. oktober	Teden vseživljenjskega učenja (po Sloveniji)	tvu.rutka.net tvu.acs.si

Si popotnik ali grča in želiš v letu 2005 organizirati mednarodno mladinsko izmenjavo? In pri tem pridobiti podporo programa EU Mladina? 1. november in 1. februar sta roka za oddajo projektov, ki se bodo izvajali od februarja 2005 naprej. Informacije in pomoč pri pripravi projektov lahko dobite v pisarni ZTS ali na Nacionalni agenciji programa Mladina v Sloveniji (mladina.movit.si).

V.D. glavnega in odgovornega urednika: Aleš Cipot
 Pomočnik urednika: Miha Bejlec
 Urednik fotografije: Blaž Verbič
 Urednica priloge Medo: Meti Buh
 Urednik priloge Gozdovnik: Aleš Skalič
 Predsednik izdajateljskega sveta: Igor Bizjak
 Novinarji in sodelavci: Barbara Bačnik, Maruša Baša, Aljoša Bizjak, Sergeja Bogovič, Jure Brankovič, Tina Bržan, Borut Cerkvenič, Tanja Cirkvenič, Ajda Drozg, Miha Eder, Jure Habjanič, Irena Jeretina, Klemen Kenda, Primož Kolman, Jernej Kovačič, Frane Merela, Dušan Petrovič, Tadej Pugelj, Iris Skrt, Matic Stergar in Goran Tomšič.

Lektoriranje: Marta Lešnjak

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije.

NASLOV UREDNIŠTVA:

Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>.

Cena posameznega izvoda je 550 SIT, letna naročnina je 4700 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Upoštevamo samo pisne odpovedi do 31. januarja za tekoče leto.

Revija izhaja vsak prvi petek v mesecu.

DDV je vračunan v ceno.

Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana

Tabor je tiskan na papirju SORA mat lux, proizvajalca Goričane, Medvode d. d.

Številka je bila tiskana skupaj s priložo v nakladi 3800 izvodov.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792 ISSN 0492-1127

Naslovnica: Blaž Verbič

Ena izmet delavnic na Pow wow-u v Ilirski bistrici je bila tudi izdelava pionirskih objektov.

RAZVEDRILO

40	Črna luknja
43	Faca
44	Dotik
45	Ježkov kotiček
46	Stric volk
46	Igre
47	Nagradna križanka

UVODNIK

Nov koncept

Pred vami je nova številka revije Tabor. Nekoliko drugačna od prejšnjih, a vendar šele zametek prenovljenega koncepta nulte številke v bližnji prihodnosti. Sprememb je bilo sicer v zadnjih dobrih petdesetih letih že veliko in vsaka je prinesla nekaj novega. Tokratna prinaša predvsem novo ekipo, ki bo sposobna dolgoročno oblikovati kakovostno taborniško revijo in jedro katere smo sestavili šele pred kratkim, na julijsko-avgustovskem zletu Pow wow.

Največ pozornosti namenjamo bližajoči se seji starešinstva, ki bo pomembna prelomnica revije Tabor. Taborniška javnost je tako kot običajno razdeljena na tri skupine - na tiste, ki predlog o občutnem povišanju članarine podpirajo, na tiste, ki ga ne podpirajo in na neopredeljene. Pravzaprav je precej verjetnosti, da se bo pojavila še četrta skupina s popolnoma novim predlogom. V Taborovi ekipi podpiramo prvo skupino. Eden pomembnejših argumentov proti občutnem povišanju odvoda članarine je nekakovostna revija Tabor, ki bi jo skladno s predlogom člani s poravnano članarino prejeli na dom vsak mesec. A vendar člani Taboro-ve ekipe za razliko od nekaterih ostalih v taborniški organizaciji nima- mo v mislih dosedanje revije Tabor, temveč oblikovalsko in vsebinsko spremenjeno, prilagojeno ciljnim skupinam bralcev in zgolj takšen Ta- bor bo romal v poštne nabiralnike tabornic in tabornikov.

Verjamemo v nov koncept revije. Za njegovo polno uresničitev pa po- trebujemo pomoč članov Izvršnega odbora ZTS, Izdajateljskega sveta in članov starešinstva. Potrudili se bomo prepričati vas, da je nov Tabor pro- jekt vreden vašega zaupanja.

Aleš Cipot

INTERVJU

Miha Bejek

Tine Radinja

"Najpomembnejša je zabava!"

Taborništvo ga je začaralo že kot prvošolčka. Urok na danes 24-letnem Tinetu ni prav nič popustil. Meni, da so vedno novi izzivi nujni za ohranitev zanimanja za taborniški način življenja. Sam si jih zato zastavi veliko. Čim več svojega znanja in pozitivne miselnosti poskuša kot načelnik rodu podariti domačemu rodu Svobodnega Kamnitnika iz Škofje Loke, vendar pa ne pozabi na vse ostale tabornike v Sloveniji. Na letošnjem Pow wow-u je kot vodja programskih aktivnosti skrbel, da GG-jem ni bilo nikoli dolgčas, na inštruktaži pa je kot vodja tečaja do novih znanj vodil nadobudne vodje rodov in čet. Sicer pa mu trenutno največji izziv predstavlja področje aktivne participacije mladih, kjer želi doseči, da bodo mladi imeli še bolj pomembno besedo v taborniški organizaciji.

Tine, taborniki te poznamo kot zelo dejavnega na mnogih področjih. Kaj pa ti dojemáš, da je zate kot tabornika najbolj bistveno?

Meni je bistvena zabava. Samo to je važno, da je žur, da se dogaja. Dokler se zabavam znotraj taborništvá, dokler v njem najdem vse svoje najboljše prijatelje in ljubezen, potem sem pripravljen ogromno narediti.

Kaj ti najprej pade na misel, če pomisliš na taborjenje?

Kolpa. Ogenj. Latrina. Tudi v šotaru je lahko lepo ... Vendar nismo taborniki samo ob Kolpi. Veliko lepih taborov je bilo tudi drugje, a je zame Kolpa vseeno zelo povezana s pojmom taborjenja.

V Škofji Loki ste taborniki zelo močni, kar se je pokazalo tudi pri lanski organizaciji ROT-a. Recept?

Veliko je treba delati. To je ves recept. Pa zavedati se je treba, katere stvari so pomembne. Treba je vlagati v mlade, da najdejo interes in da ostanejo v organizaciji. Potem je tudi organizacija močna. Če imajo popotniki dovolj motivacije, jim res dogaja in imajo priložnost, da se dokazujejo - potem tudi veliko delajo.

Mladi imajo drugačen pogled na svet

Kako vidiš svojo funkcijo člana Izvršnega odbora (IO) ZTS za aktivno participacijo mladih?

Želim, da bi v organizaciji še bolj

kot danes imeli glas mladi in da bi lahko odločali o vseh stvareh. Znotraj rodov se to zelo dobro odvija, saj imamo v povprečju zelo mlade načelnike, celo mlade starešine in mlada vodstva rodovih uprav. Tega se moramo zavedati kot neke kvalitete in k temu načrtno stremeti. Izredno sem zadovoljen, da v Škofji Loki najpomembnejše tekmovanja, akcije in družine vodijo zelo mladi, ki pa so zelo sposobni. Dobiti morajo dovolj podpore, da imajo samozavest in si upajo. Vedeti morajo, da jih ne bo nihče tepel, če bodo naredili narobe. Potem so pripravljeni odločati.

Kako pa naj bi mladi uveljavili svoj glas?

Kar se tiče nacionalnega nivoja aktivne participacije je moj velik načrt in želja Forum mladih, ki se nam sedaj približuje. Tokrat že drugi Forum mladih bo problemsko zastavljen in bo lahko opozoril celotno Zvezo tabornikov na probleme, kot jih vidijo mladi. 17-, 18- in 19-letniki so izredno pametni, sposobni, prodorni in na svet gledajo precej drugače kot mi. Upam, da bo forumu znalo prisluhniti tudi starešinstvo. Želim pa področje participacije mladih tudi sistemsko urediti preko

sprememb statuta.

Katere spremembe statuta, ki bi dale večjo veljavo mladim, imaš v mislih?

Želim splošno naravnost statuta, da bi mladi imeli večjo moč soodločanja tako na ravni starešinstva kot na drugih ravneh. Poleg tega bi morala biti vsaka funkcija v organizaciji omejena na dva mandata, torej šest let. To bi ogromno pripomoglo k mlajšemu vodstvu znotraj pisarne ZTS in na najvišjih položajih. Ne smemo se bati imeti mladih na vodilnih položajih. Če smo organizacija mladih za mlade, naj jo mladi vodijo, naj bodo zaletavi, naj bodo nepremišljeni, naj bo taka cela organizacija. Jaz ne verjamem, da je to slabo.

Skupina za aktivno participacijo deluje že eno leto. Se že kažejo rezultati?

Ne. Mislim, da si ni nihče izmed nas predstavljal, kako formalistično je delo IO in koliko dela je. Ogromno je gradiv, pravilnikov. Ostaja grenak priokus, da ne delamo direktno stvari, ki bi imele neposreden vpliv na članstvo in bi bile s področja, na katerega smo bili izvoljeni.

Vedno težje bo dobiti osebje za zlet

Bil si vodja programskih aktivnosti na Pow wow-u. Kakšno je tvoje mnenje o tem, da je bilo več delavnic netaborniškega značaja?

Želel bi več taborniških delavnic, ampak kot vodja programa na to nisem imel vpliva. Za področje kulture in ustvarjanja se je prijavilo precej ljudi, za področje taborništva pa veliko manj. Pomembno je, da so bili otroci zadovoljni in so jim žareli obrazi, ko so hodili po delavnicah. Bilo bi lepo imeti več taborniških delavnic, vendar jih ne bo, dokler ne bo dovolj osebja.

Čemu pripisuješ tako visoko nezainteresiranost mladih, da bi prišli voditi dejavnosti?

Žal mi je, ampak naslednjic jih bo še manj in jih bomo še težje dobili. Na Pow wow-u je bilo malo osebja, ker so morali na zletu v Tolminu ogromno delati. So plačali in so "ful" delali. Tako je bilo tudi tokrat. Osebja je bilo prijavljenega premalo. Za izvedbo programa, kot sem si ga sam zastavil, bi potreboval 119 ljudi - na voljo pa sem jih imel 65. To pomeni, da so delali neprestano. Imeli so štiri delavnice na dan in štirikrat so razlagali isto. Tisti, ki so bili na progi preživetja ali na izletih, pa so delali cel dan. Ni bilo osebja, ki bi lahko koga razbremenilo. Ampak to sploh še ni bistveno. Po mojem je bilo tem ljudem lepo delati z ljudmi in so se prijavili, da bodo veliko delali. To, da jim zvečer ni bilo omogočeno, da bi žurali, to pa ni bilo v redu. Tu jih bomo izgubili. Osebjem, ki dela, moraš zagotoviti čas in prostor in vse, kar potrebujejo, da lahko žurajo. Kajti to je bistveno, zaradi tega vsi pridejo.

Kaj je bil problem na Pow wow-u konkretno?

Osebjem nismo ponudili, kje se lahko zabavajo. Problem je bil, da ni bilo posebne kantine za osebje, da Mars ni imel svojega animatorja in da se ni gradilo na nekem vzdušju ... In da ni bilo piva v kantini.

Se ti zdi pivo oziroma alkohol pomemben dejavnik?

Zdi se mi, da je za mlade, stare okoli 20 let, to zelo pomembno. Da lahko grejo po opravljenem delu na eno pivo in se potem zabavajo in sprostito. Mislim, da sicer kajenje in alkohol ne sodijo v taborniško organizacijo, da pa mladim tega ne smemo preprečevati. Sem za zdrave, vesele in srečne tabornike, a se zavedam, da se je tudi

meni lepo po napornem dnevu sprostiti ob pivu. Moramo narediti prerez med željami in realnostjo. Osebnost mi ni težko preživeti enega meseca brez piva. Vendar mlade najbolj boli prepoved in ne to, da ne pijejo alkohola.

Teško se je ločiti od tečajnikov

Pred dvema dnevoma (v času intervjuja; op. a.) se je končala inštruktaža. Bil si vodja tečaja za vodje rodov in čet. Kako se počutiš?

Odlično. Neverjetno kolikokrat na dan dobiš na inštruktaži samopotrditev - za svoje delo, znanje, odnos do prijateljev, mentorjev in tečajnikov. Jaz se dobro počutim v vlogi vodje, če imam dobre ljudi okoli sebe. Meni je lahko to izjemna zabava, izjemni občutki prijateljstva in navezanosti. To mi veliko pomeni, tudi za motivacijo za delo naprej.

Te je kdaj strah neuspeha? Da ne bi uspel v novi vlogi?

Ne. To mi je všeč pri tabornikih. Svojo samozavest črпам iz tega, da vem, s kakšnimi ljudmi delam in kaj me čaka. Vem, da je tudi neuspeh še kar v redu, da pa si ga sam ne bi nikoli privoščil. Zato že vnaprej naredim vse, da preprečim konflikte, in me kasneje ni strah, da bi vse padlo v vodo.

Pravijo, da je težko oditi iz inštruktorskega tima. Si podobnega mnenja?

Ko bo čas za to, verjamem, da mi ne bo težko oditi. Imam izzive, ki bi jih še rad izpolnil. Marsikaj še nisem bil. Ne vem, če bom ponovil kaj od tega, kar sem že bil. Večji izziv mi je se preizkusiti v novi vlogi. Mislim, da se ni tako težko ločiti od inštruktorskega tima, kot se je težko ločiti od tečajnikov.

Kljub temu, da so vsako leto novi. Občutek, ki ti ga dajo tečajniki, ko z njimi delaš cel teden in vidiš koliko jim je do tebe ... Teško je iti v stran od tečajnikov.

Idealen scenarij za večer ob tabornem ognju?

Danes je idealen scenarij, da gredo vsi taboreči ven, Nina in jaz pa ostaneva sama v taboru ... (Smeh.) No, vse kar si želim, je, da se ljudje ob ognju nasmejejo do solz, da otroci in vodniki zganjajo norčije in da je kitarist uglašen s prebivalci tabora. Tisti smeh je res vreden milijone.

Aleš Cipot, foto:
arhiv RMP in AC

TABOR NA OBISKU

Rod Sergeja Mašera Piran

Taborništvo v Piranu je še pred leti izumiralo. Danes je situacija v biseru ob Jadranskem morju precej perspektivna, najbolj po zaslugi mladih Pirančanov. Dobesedno mladih, saj sta med današnjimi 65 aktivnimi člani samo dva starejša od dvajset let. Piranske tabornike predstavlja z načelnico rodu Majo.

Večerni taborni ogenj so na letošnjem taborjenju izkoristili za prepevanje taborniških pesmi in nočne igre.

Maja: "Letošnje taborjenje smo izpeljali z mariborskimi taborniki iz rodu Ukročene reke. Vsako jutro smo morali zelo zgodaj vstajati, vendar naši MČ-ji s tem niso imeli težav, saj so že pred vstajanjem razgrajali po taboru in zbujali svoje vodnike. Dopoldan in popoldan je potekala gozdna šola, v kateri je vsak vodnik s svojim vodom izvajal določen program."

Vsak dan so zastavo dvigali in spuščali le tisti, ki so si to zaslužili.

Maja: "Na taboru smo se igrali tudi t.i. igro "Skriti prijatelj", ki smo jo morali nekajkrat začeti znova zaradi odhoda murnov in MČ-jev s taborjenja. Drugi teden taborjenja smo gostovali ljudi s posebnimi potrebami (sklad Silva). Nekateri med njimi so se tudi krstili in tako postali pravi taborniki."

Simbolika imena rodu

Pirančan Sergej Mašera, po katerem nosi rod ime, je bil pomorec (tudi predvojni gozdomnik; v našem arhivu je njegova gozdomniška srajca in rutica). Narodni heroj, ki je leta 1941 po kapitulaciji jugoslovanske vojske v Boki Kotorški kot poročnik bojne ladje skupaj z Milanom Spasičem razstrelil rušilec Zagreb (oba častnika sta se skupaj z ladjo potopila). Po njem se imenuje tudi Pomorski muzej v Piranu. V znaku rodu najdemo simboliko obzidja nad Piranom, sidro pa simbolizira bližino in povezanost z morjem.

Povzeto po Taboru 12 (2002)

Zadnja leta so največkrat taborili v Zabičah, približno 2 km od državne meje s Hrvaško.

Maja: "Kot večina se tudi mi čez leto najbolj veselimo taborjenja, saj se takrat najbolj sprostimo in uživamo v naravi. Večkrat se nam primerijo prav posebne dogodivščine. PP-ji smo bili npr. prisiljeni med pohodom na bivač na neki točki ilegalno prečkati mejo s Hrvaško, da bi prišli do cilja na slovenskem ozemlju. Počutili smo se kot pravi ilegalci ... 😊"

Prav posebno veselje je sodelovanje na t.i. "lubunica fešti".

Maja: "Na taborjenja povabimo tudi starše, da za dan ali dva občutijo, kaj pomeni tabor daleč v stran od civilizacije. Tabornikom, ki tabornijo prvič, ob tej priložnosti poleg krsta in podelitve preizkušenej prireditve tudi "lubunica fešto", ki jo imajo vsi najraje."

Pirančani štejejo približno 65 članov. Ob tem je najbolj zanimivo, da je polnoletnih samo sedem, a vendar je med slednjimi kar pet mlajših od 20 let.

Na vodovih sestankih so mladi taborniki neprestano v stiku z naravo, saj je njihov dom obdan z drevjem, zelenjem ter celo s skrbno negovanim vrtom.

Maja: "Piranski taborniki imamo poleg tega, da živimo ob morju, še eno prednost; svoj taborniški dom, ki ga pridno izkoriščamo za vodove sestanke. V zimskem obdobju, ko zapiha burja in stisne mraz, pa se zatečemo v EPI-center, ki je nekakšna dnevna soba za vse piranske otroke. Svoje prostore nudi tudi Osnovna šola Cirila Kosmača, še posebno ob večjih srečanjih, na primer krst oziroma sprejem pripravnikov v taborniške vrste. Slednji se ga seveda nekoliko bojijo, saj jim starejši pripravijo prav zanimivo pojedino ..."

Taborni prostor

Maja: "Mnogi, taborniki in tudi drugi se strinjajo, da je naš taborniški prostor zavdanja vreden. Kaj bi se ne, ko pa je travnik dovolj velik za vsaj deset šotorov, imamo tudi urejeno ognjišče, zelenjavni vrt, hišico, ki jo uporabljamo za skladišče in tudi kot učilnico, najlepši pa je pogled na morje in piransko obzidje. Obiski tabornega prostora se samo še stopnjujejo, saj k nam ne zahajate samo slovenski taborniki, pač pa tudi od drugod iz Evrope. Že lansko poletje smo gostili Belgijce, letos pa so se tem pridružili še skavti iz Francije in Nemčije."

Rodova uprava

Starešina	Ingrid Ličen
Načelnica	Maja Bjelica
Tajnik	Vojko Ličen
Blagajničarka	Veronika Bjelica
Gospodar	Luka Ličen
Propagandist	Janez Urevc

Struktura rodu

Murni	15
MČ	20
GG	16
PP	9
Grče	2
Skupaj	62

Maja Bjelica, načelnica rodu, je bodoča študentka filozofije in muzikologije. Ravnokar je uspešno zaključila mednarodno maturo na Gimnaziji Bežigrad v Ljubljani.

Še pred nekaj leti je tabornišтво v Piranu kazalo klavrno podobo. Kako je prišlo do spremembe?

Maja: "Pred letom 2000 je taborništvu v Piranu nekoliko zamrlo, takrat pa se nas je zbrala peščica mladih. Slabejša stanja taborništvu se nam je zdelo škoda predvsem zaradi zavesti, da je preko te dejavnosti mogoče doživeti mnogo svojevrstnih izkušenj. Odločili smo se obuditi taborniško dejavnost in tega smo se lotili z organiziranjem raznih akcij in srečanj v taborniškem domu, na katere so bili povabljeni mladi in stari, ljubitelji narave. Že s prvim letom smo pridobili okoli 30 novih članov, število pa se od takrat samo še večja."

"ŽE GG-JE UVAJAMO V PROCES PRIDOBIVANJA RAZNIH SREDSTEV."

Kako prihajate do sredstev za delovanje rodu?

Maja: "Glavnino sredstev pridobimo od Občine Piran in športne zveze, res pa je, da imamo tudi nekaj stalnih

sponsorjev. Kot zanimivost lahko izpostavim, da že GG-je uvajamo v proces pridobivanja raznih sredstev; teden ali dva pred taborjenjem se odpravimo v trgovine, lokale, papirnice, trafike ipd., kamor zahajamo čez leto kot "navadni smrtniki". Prosimo jih za pomoč pri izvedbi taborjenja, in sicer predvsem z materialnimi sredstvi. Dejansko nam

"ZDI SE, DA SE PRIPADNIKI ITALIJSKE MANJŠINE ŠE VEDNO POČUTIJO IZOLIRANE."

Maja: "Slovenska obala velja za dvojezično območje, saj si jo delimo s pripadniki italijanske manjšine. Piranski taborniki smo si zaželeli tudi njihove družbe, zato smo lani septembra predstavili taborništvu na več šolah z italijanskim učnim jezikom. Nekaj učencev teh šol se nam je pridružilo na nekaterih akcijah, vendar niso (p)ostali redni in aktivni člani. Zdi se, da se še vedno počutijo izolirane. A mi smo kljub temu odločeni, da jih vključimo v našo dejavnost, zato bomo letos predstavitve in sodelovanje ponovili s še večjo vnemo."

uspeva nabrati moko, pecivo, polento, testenine, svinčnike, papir, voščenske ... , saj podjetja veliko raje "podarjajo" kot financirajo."

Maja, načelnica piranskega rodu, prihaja iz sosednjega Portoroža, ne glede na to, da tudi v Portorožu deluje taborniški rod Morskih viharikov. A kot smo slišali od portoroških tabornikov, v rodu Morskih viharikov pravzaprav Portorožanov skorajda ni. Večina jih prihaja iz bližnje okolice.

Vas Pirančanov se ne da pogosto opaziti v družbi tabornikov sosednjih rodov?!

Maja: "Z drugimi rodovi Južnoprimorsko-notranjskega območja ne sodelujemo tako intenzivno kot bi lahko, razlog za to pa nikakor ni v tem, da si tega ne bi želeli - nasprotno! Vzrok leži v tem, da smo večino svojih moči usmerili v obujanje taborništvu v Piranu, in ker se zavedamo, da to ni enostaven, pač pa dolgotrajen proces. Odločili smo se, da bomo napredovali korak za korakom. Ker nas je aktivnih starejših tabornikov zelo malo, je to še toliko težje. A mi se ne damo. Ko bo prvi zastavljeni cilj dosežen, bomo pripravljene na sodelovanje z drugimi rodovi na bolj konkretne načine."

REPORTAŽA

Barbara Bačnik - Bača

Z naj naj inštruktorskega tečaja: Ne vleci dol zadrge šotora svojega ...

Ko se je Baden-Powell v začetku 20. stoletja vrnil iz Afrike, je opazil "tisoče fantov in mladih mož bledih, ozkih prsi, zgrbljenih, žalostnih primerkov kadilcev, ki prižigajo cigareto drugo za drugo, številni od njih prosjaki". Bil je zaskrbljen zaradi padca moralnih norm, posebno med mladimi ljudmi, zaradi nevarnosti, ki jo ta predstavlja za prihodnost družbe? (Bistvene značilnosti skavtstva, 1999:16).

Ko pa se tabornik vrne v Gozdno šolo v Bohinju, tam opazi na desetine (73) mladih deklet in fantov, le-ti so v manjšini (50:23), rdečeličnih, širokih prsi, pokončnih, veselih primerkov učencev, ki prižigajo sivo celico drugo za drugo, številni od njih so vodje. Kar zbujata skrb je upadanje moškega dela populacije v naši organizaciji, posebno v Domžalah, Šmartnem in Grosuplju. Po drugi strani pa to dejstvo predstavlja enkratno in neponovljivo propagandno priložnost, ki pa se je mogoče še ne zavedamo. Torej punce, pripeljite nam fante!

Na poti do znanja

Še eden v vrsti naj naj inštruktorskih tečajev se lahko pohvali z izrednima *temelnjima tečajema za vodje enot - načelnike družin* po imenu **Svetilnik** in **Barakude zamude**, ki vzgajajo tiste, ki bodo od zdaj naprej še kvalitetneje delali s svojimi vodniki in načelniki rodov. Za mnenje smo povprašali Grega Kovača iz RSV-ja, ki pravi, da bo na rodovnem posvetu poizkusil spremeniti miselnost vodnikov. Ana Turk

(RJS) in Ana Tomšič (RSA) pa na vprašanje, kaj bosta spremenili v svojem načinu dela po tečaju, v en glas povesta, da bosta težili k razgibanemu, nemonotonemu delu in uvajali nove ideje že na prvem posvetu.

Nadgradnja vsega pa se dogaja na **Titaniku - nadaljevalni tečaj za vodje enot - načelnike rodov**, kjer smo iz razbitin legendarne velikanke zgradili resnično nepotopljivo ladjo prihodnosti, ki nikoli ne skrene s poti in gre vedno s polno paro naprej. O tem smo se prepričali pri Marku Šajnu (PRK), ki je najbolj zadovoljen s tem, da ima vsa nova znanja zbrana na kupu in vedno na razpolago. Nadaljevalec Miha Bejek iz RMV-ja pa prakticira primerjave in na podlagi napak išče izboljšave.

Rdeča nit: mornarica

Učena ladja Sinji galeb je izplula v nedeljo 15. avgusta in srečne izbrance popeljala na širo morje dogodivščin in novih spoznanj. Sidro pa vrgla 22. avgusta s salutiranjem in željo po dobrem vetru v prihodnosti.

Vzdušje na krovu je bilo fenomenalno, mornarsko črta, vedoželjno in časovno usklajeno po kapitanovi uri (beri Jess

time). Kljub 25 vozlom v laseh nihče ni podlegel morskimi boleznimi ali padel čez krov. Tempo učene posadke mentorjev je pritiskal z vseh strani, a se je vseeno našel čas tudi za osebni razmislek, izmenjavo izkušenj, trke mnenj in smeh. Največ povpraševanja je bilo po Saffkol tuni, saj ta krepi telo in duha ter vzdržuje mentalno kondicijo pri planiranju bodočih odprav - projektov.

Zvečer so se ob zvokih kitare kresale iskricice in ustvarjalnost je kar naprej pljuskala ob bok ladje ter preplavljala palubo z najrazličnejšimi skeči, utrinki in zaigranimi situacijami. Nikomur se ni spalo, vsi bi veslali še dolgo v noč.

Na koncu se pa vprašam: kaj je bistvo te naše izobraževalne odprave? Ob dviganju zastave in petju himne me prešine, da je bistvo v nas. V nas, ki smo bili tu in v ljudeh, ki so bili tu pred nami in tistih, ki pridejo za nami. Bistvo je v kontinuiteti.

Tudi v vodstvu mornarice primanjkuje moških sil, pridružite se nam.

Priprave na ROT in mit o lopati na bivaku

"Bruhalci ognja, ROT-ova posebna radijska postaja in koncert. Obljubljam zabavo," napoveduje za zadnji vikend v septembru glavni animator organizacijske ekipe letošnje republiške orientacije Igor Bračič - Gigi. In kdo bo zabaval udeležence? "O imenih so mi prepovedali govoriti, boste pa prijetno presenečeni," obljublja Gigi. Ob animatorjih pa nadaljuje svoje delo celotna ROT-ova ekipa. Precej pozornosti so posvetili predvsem oglaševanju, kot so, tako upajo organizatorji, opazili udeleženci Pow-wowa, vodniškega tečaja in inštruktaže. Glede na lokacijo, uigrano ekipo in informiranje članov si obetajo visoko udeležbo.

Zadnji sestanek organizacijskega odbora pa je minil v znamenju lopat. Ne verjamete? Ne predstavljate si, koliko pozornosti lahko posveti nadobudna skupina mladih vprašanju, ali naj bodo na bivaku na voljo lopate za pripravo ognjišč ali ne. "Pomehkužili smo se," je žalostno ugotavljal **Kuli**, ki se spominja še dobrih starih časov, ko so s čajno žličko izkopal ognjišča. "Jaz sem vedno nosila s seboj zlozljivo lopatko. Še celo kupila sem jo v ta namen," se je pridušala **Meti**, ki ni mogla razumeti, da letošnjim tekmovalcem naložba v zlozljivo lopatko morda ne bo potrebna.

Temperatura na sestanku pa je rasla. Vsi se dobro spominjamo **Roka Sušnika**, kako je na ROT-u vodil izposojevalnico lopat. Udeleženci so bili navdušeni, so ugotavljali na sestanku prisotni. Koga bodo Rašičani tokrat našli za to odgovorno mesto, še ni jasno. Prav tako ni odločeno, ali lopate bodo ali ne. **Blaž Verbič**, ki skrbi na ROT-u za podporo, pravi, da bi se nekaj lopat precej hitro našlo. Ko je temperatura pogovorov dosegla vrelišče, je bilo do prenosa otvoritvene slovesnosti olimpijskih iger le še nekaj minut. In zgodilo se je. Sestanka je bilo konec in odhiteli so domov. Odgovor na vprašanje, ali bodo udeležencem na prostoru za bivač na voljo lopate, je podobno kot koncertna

Člani organizacijskega odbora Urša (levo), Tina in Grega med promocijo ROT-a na Pow wow-u.

zasedba pravega večera ROT-a zavil v tančico skrivnosti.

Odkrit pa je prostor za bivač in je zelo simpatičen. Proga naj bi bila po naših sicer neuradnih, vendar zanesljivih informacijah, že postavljena. Kot je povedal neimenovani vir blizu glavnega organizatorja in vodje tekmovanja **Gregorja Travnja**, je luštna in ravno prav dolga ter gre v smeri od tacenske akademije, kjer bo zbor in štart. Tudi letos potrebujejo tekmovalci šotore, ki bodo ostali na mestu prenočevanja pravega dne pod budnim očesom organizatorjev do zaključne slovesnosti.

Še enkrat poziv vsem k čimprejšnji

prijavi. V kolikor se prijavite do 6. septembra, prihranite štiri tisoč tolarjev od dvajsetih. Če pokličete zdaj, vam ob plačilu štirih štartnin eno podarimo. Naj še enkrat opomnimo na prijavnico, ki jo potrebuje vsaka ekipa in ki ste jo prejeli s pošto rodovom ali pa si jo naložite s spletne strani <http://rot.rutka.net>. Tam dobite tudi ostale koristne informacije o ROT-u, na primer zahtevano literaturo in seznam obvezne opreme. Prijave pa še naprej zbira simpatična **Urška Bergant** po elektronski pošti urška.bergant@rutka.net, osebno ali pa na njen telefon (041/482 287). Mimogrede, vaš klic ni brezplačen.

TEMA MESECA**TABORJENJA****Pika na i**

Način preživljanja počitnic pod šotori v naravi - taborjenje, je naši organizaciji dalo tudi ime. Brez taborjenja si letni taborniški program težko predstavljamo, zato ima taborjenje posebno mesto v programu vsakega rodu. Taborjenja naj bi predstavljala krono letnega programa, kjer lahko preizkusimo pridobljeno znanje in osvojimo nove veščine, ki jih med letom težje. Vendar ni vedno tako. Prevečkrat se zgodi, da taborjenje postane šablona - aktivnost brez cilja. Taborjenja organiziramo zaradi tradicije in izpolnjevanja pogojev za registracijo. Če želimo, da bo letno taborjenje res krona - zaključek letnega programa, je v pripravah na tabor potrebno upoštevati, kaj posamezni vodi delajo skozi leto. Taborjenja res v večini primerov organizirajo rodovi oz. družine, vendar večina programa skozi leto poteka v vodih in prav bi bilo, da imajo vodi možnost zaključiti letni program na taboru. Takšen način izvajanja programa na taboru zagotovo zahteva od vodstva več priprav in usklajevanja, vendar le tako lahko zagotovimo, da bo program na taboru vsako leto drugačen in zanimiv za posameznika, ali drugače, taborjenje mora postati rodov zlet. Prostor, kjer lahko vodi izvajajo aktivnosti skladno z načrtovanim letnim programom, hkrati pa sodelujejo pri skupnem programu. Seveda bomo potrebovali za organizacijo takšnega tabora nekoliko več ljudi, kar pa je priložnost za popotnike, ki so ostali brez funkcij v rodu oz. na taboru.

Taborjenje mora biti izziv za organizatorje, predvsem pa mora biti izziv za udeležence. Zato naj nas ne bo strah poskusiti nekaj novega, nekaj drugačnega in postaviti piko na i oz. letni program.

Tomaž Strajnar

Sezidali so grad, v katerem so zvečer priredili zmenkarije. Foto: Luka Tratnik

Viteško življenje v Čezsoči

Ideja o skupnem taboru MČ-jev se je rodila že lani, ko so člani Rašiškega rodu in Rodu kraških viharnikov taborili ob Lahinji. Po nekajmesečnih pripravah so se 20. julija končno dobili v Čezsoči.

Že prvi večer so s posebnim krstom vsi člani postali vitezi. Ostri meči, Ponošene gate in ostali vodi z bolj ali manj viteškimi imeni so dopoldneve preživljali v koticčkih, ki so še najbolj spominjali na srednjeveške gradove. Vsak vod je imel tudi svoj ščit z grbom. Popoldne so se večinoma namakali v bližnjem bazenu, osvajali veščine, spustili so se celo po progi preživetja in eno noč preživeli na pravem bivaku. Seveda zadnji večer niso pozabili na poroke, bratitve, sestritve in taborniški krst za nove člane, manjkala pa ni niti srednjeveška gostija, kjer so vsi, kot pravi vitezi, jedli z rokami.

Maruša Baša

Čarobni trenutki ob tabornem ognju.

Več klopov kakor taborečih

Portoroški taborniki rodu Morskih viharnikov so letos taborili v Brkinih. Do idiličnega travnika ob mrzlem potočku so lahko prišli le po 20 minutah hoje skozi gozd. GG-ji so se posebej potrudili in poleg velikega vhoda pripravili progo preživetja, kjer ni manjkalo nujnega plazenja po blatu in potoku. Veliko žlico adrenalina sta dodala tobogan in škripec, nekaterim pa je bilo še ljubše splavarjenje. Ob tabornem ognju si je letos priseglo 6 parov, MČ-ji pa so uživali v peki twista nad žerjavico. Tabor bo vsem ostal v spominu tudi po klopih, saj jih je bilo nekajkrat več kot 55 taborečih.

Miha Bejek

4-dnevno taborjenje Krčanov

Taborniki rodu Sivega dima iz Krškega so letos v času od 21. do 24. avgusta organizirali krajše taborjenje, ki so se ga v večini udeležili nečlani rodu. Na tabornem prostoru - jasi v Soteski ob Krki se je zbralo 30 taborečih, kjer so skupaj preživeli 4 dni. Tabor je bil namenjen dvema starostnima kategorijama - MČ-jem in GG-jem.

Rezultat ankete - kaj jim je bilo najbolj všeč na taborjenju, je bil naslednji: kopanje v Dolenjskih Toplicah, Kremenčkov dan, Grozljivi večer, Obisk dežele Labimber (dežela palčkov), čolnarjenje, streljanje z lokom in puško ter nočna straža.

Tabor so zaključili z velikim zborom, športnimi aktivnostmi in piknikom, skupaj s starši.

Sergeja Bogovič - Sergy

TABORNIŠKE NOVICE

Zahvala

Dovolite nam, da še enkrat spomnimo na prijatelja, tabornika in alpinista Rifleta.

Zahvaljujemo se vsem tabornikom in tabornicam, ki ste se ob tragičnem dogodku spomnili nanj in se skupaj z nami poslovlili od našega sina in brata.

Družina Kalan

Vabilo!

Kdaj si nazadnje naredil kaj koristnega za naravo in se obenem imenitno zabaval? Že dolgo tega?? Zato izkoristi enkratno priložnost in pridi na ČISTILNO AKCIJO ŠMARNE GORE 16. oktobra ob 9.00 uri (zbirno mesto še izveš)!

Info.: Mina:bomba_mina@hotmail.com; (041-955-187). **Vabi Rašiški rod**

V Ohrid do prijateljev

Šest snežniških ruševcev iz Ilirske Bistrice je zadnje dni avgusta izkoristilo za potep malo južneje, natančneje, v Makedonijo. V Ohrid in njegovo okolico so šli obiskat taborniške prijatelje, ki so jih spoznali na Elementu (taboru, ki so se ga udeležili pred dvema letoma) ter na Smotri, lanskem makedonskem zletu. Sicer pa so tudi Makedonci že obiskali Slovenijo in se lani celo udeležili TOTeM-a.

Miha Bejek

Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu tabor@rutka.net.

Aktivni Šentjernejčani

Šentjernej, ki je svoje ime dobil po cerkvi sv. Jerneja, je veliko gručasto naselje na jugozahodnem delu Krške kotline in je gospodarsko, kulturno in upravno središče. V zadnjem času pridobiva vse bolj mestno podobo, včasih pa so bile tu prevladujoče kmetijske dejavnosti.

V mesecu avgustu je kraj zapečatil še en krajevni praznik oz. kar Jernejev teden, kjer so bili aktivni tudi taborniki rodu Samotnega hrasta, ki so se izkazali in nasitili mnoge mimoidoče s peko palačink velikank polmera 0,5 m. Sicer pa je rod Samotnega hrasta v ponovnem zagonu štiri leta kot krožek na njihovi osnovni šoli in ima trenutno okoli 100 članov, med katerimi prevladujejo grče. Mlade člane spodbujajo, da se odločajo za taborniška izobraževanja in si prizadevajo z njihovo sicer neuradno starešino Mojco Kodelič, da postanejo čimprej člani ZTS.

Sergeja Bogovič - Sergy

Obisk angleških tabornikov

Avgustovske dni so na Gorenjskem preživljali skavti iz Mythomroyda iz Zahodnega Yorkshira. Iz valovite, pretežno travnate pokrajine bogate s umetnimi jezerci, ki leži ob reki in je preprejena s kamnjenjem obzidanimi travniki, so se odpravili spoznavat zanimivosti in izzive Gorenjske ter ostale Slovenije. Odkrivanja alpske dežele so se udeležili v glavnem fantje v starosti med 11 in 17 leti ter njihovi vodje.

Odločitev za obisk Slovenije je padla že lani, ko si je predhodnica prišla ogledat taborna mesta in prizorišča načrtovanih aktivnosti, vsi člani pa so pričeli z iskanjem sponzorjev ter tudi s služenjem denarja, med drugim tudi s pomočjo v veleblagovnicah pri nakupih ob božičnem času.

Razdeljeni v več skupin so se odpravljali raziskovat logaške jame, osvajat vrhove Mojstrovke in Prisanka, skupaj pa so si ogledali tudi Bled, Ljubljano, Postojnsko jamo ter obiskali Pow wow v Ilirski Bistrici. Med bivanjem v Gozdni šoli so dodobra spoznali tudi Bohinj, kjer so navdušeni nad razmeroma toplim in čistim jezerom osvajali zahtevne preizkušnje večine plavalca, odpravo v Slovenijo pa so zaključili z ogledom z ognjemetom ožarjenega neba Kresne noči v Ribčevem Lazu.

Aljoša Bizjak

Zletna priloga revije Tabor bo izšla v naslednji, oktobrski številki.

Uredništvo

Meta Penca

Meta. Še pred kratkim naša "šefica". Novomeščanka, študentka zadnjega letnika novinarstva na ljubljanskem FDV-ju, je pred dobrim letom dni prevzela urednikovanje revije Tabor, med še eno pomembno prelomnico revije. Ob omenjanju pomembnih prelomnic revije v zadnjih nekaj letih ne moremo govoriti ravno o prijetnih prelomnicah, prej o manj prijetnih. Takratno smo z Metino pomočjo zmogli.

Revija Tabor. Kakšni so prvi občutki, ki jih zaznaš ob omembi teh dveh besed?

Najprej me zaskrbi, kaj bo treba porotiti naslednji mesec. Nisem se še navadila na to, da sem prepustila vajeti tebi. Zaenkrat si še naštevam seznam nalog in člankov.

Verjetno večina bralcev revije niti ne ve, da pravzaprav nisi tabornica. In da si se odločila za revijo Tabor šele po posredovanju prejšnjega urednika revije, Matije, saj se na razpis ni prijavil nobeden ...

Z Matijo sva se nekajkrat pogovarjala o Taboru. Stvar mi je predlagal nekaj mesecev prej, vendar takrat predloga nisem vzela zares. Kasneje me je spet spomnil na to in mi opisal potek dela. Zdelo se mi je zabavno, še posebej pa je bilo dobro, ker je bilo s področja moje-ga študija.

Mislím, da sem imela na začetku kar nekaj problemov s tem, da nisem

tabornica. Nekatere stvari, kot so razni izrazi in poimenovanja zame pač niso bili samoumevni in morala sem se na njih navaditi. Enako je bilo s celotno organizacijo. Na splošno sem se morala veliko na novo naučiti, pri tem pa so mi taborniki veliko pomagali.

Katera od vseh del na položaju glavne in odgovorne urednice so se ti zdela najtežja?

Ni lahkih in težkih del, vse sem vzela kot celoto, revijo je potrebno spraviti skozi in vsak konec meseca posebej si oddahneš. Mogoče je najtežje poiskati avtorje za glavne reportaže, ampak vedno se najdejo tisti, ki z veseljem pomagajo in napišejo.

In taborniki? Na kakšen način si nas spoznala sama, kako smo se zapisali v tvoji zaznavi?

Že prej sem imela nekaj prijateljic, ki so bile tabornice in vedno so se mi zdele zelo zaposlene, vedno so tekale naokoli in urejale stvari. O tabornikih

mislím, da so ljudje, ki ne upravljajo svojega časa in življenja, saj vedno nekaj počnejo. Ko mi kdo pove, da je tabornik, je prva beseda, ki mi zazveni v glavi "Akcija!". Vesela sem bila, da so mi na moja (verjetno včasih precej neumna) vprašanja vedno brez obotavljanja odgovorili in mi razjasnili situacije.

NAROČAM REVISO TABOR

IME IN PRIIMEK: _____

ROD: _____

ULICA: _____

POŠTNA ŠTEVILKA IN KRAJ: _____

NAROČNIKOM PRIZNAMO 20% POPUSTA!

Pošljíte na ZTS - Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana

STE ZA ALI PROTI?**Amerikanec****Članarina****Kaj je članarina**

Članarina je na kratko prispevek posameznega člana organizacije (društva, zveze, združenja ...) za pokrivanje stroškov delovanja te organizacije.

Višina članarine je odvisna od številnih dejavnikov. Eden pomembnejših je vsekakor način financiranja organizacije. Če organizacija uspe dobiti večino sredstev za delovanje od sponzorjev ali iz razpisov, je članarina manj pomembna. Prav tako je višina članarine odvisna od tega, kdo so člani. Golf klubi imajo običajno izjemno velike članarine, ker tudi na ta način lahko izbirajo člane. Organizacije za mlade imajo običajno nižje članarine. Bolj množične organizacije imajo običajno nižje članarine.

Plačevanje članarine je lahko enkrat letno, lahko je mesečno, lahko pa je članarina zgolj vpisnina, kar pomeni, da jo člani organizacije plačajo samo ob pristopu v organizacijo in pozneje nikoli več.

Pomen članarine

Članarina je velikokrat za organizacije **edini stalni vir financiranja** delovanja. Organizacije namreč potrebujejo sredstva tako za izvajanje aktivnosti (pri tabornikih akcije) kot za svoje osnovno delovanje (stroški vodenja poslovanja, sejnine, stroški najemnin prostorov ...). To zadnje ni veliko odvisno od tega, koliko so organizacije aktivne (koliko akcij organizirajo). To so stroški, ki jih imajo organizacije, tudi če ne delajo nič.

Če pri tabornikih velja, da se akcije večinoma pokrivajo iz denarja udeležencev aktivnosti, denarja (ali drugih sredstev) sponzorjev in donatorjev ter seveda iz denarja, ki ga uspemo dobiti iz različnih razpisov, pa za svoje osnovno delovanje zelo težko dobimo denar. Nekaj ga običajno namensko ostane od akcij. Določena sredstva lahko, če imamo to srečo, dobimo od občine. Ostalo pa pokrijemo prav s članarino.

Podobno deluje tudi naša krovna orga-

nizacija - Zveza tabornikov Slovenije. Le da je zanjo edini stabilni lastni vir članarina. ZTS organizira le malo akcij, pa še te večinoma brez ostanka. Zakaj toliko poudarjam **stabilni lastni vir**? Zato, ker so sredstva iz razpisov večinoma pogojena prav s tem: da se del denarja zagotovi iz lastnih virov. Kar poenostavljeno pomeni, da na razpisu lahko dobimo večinoma polovico potrebnega denarja, drugo polovico pa moramo zagotoviti sami. Pri tem je dodatna težava še to, da večinoma ne moremo podvajati financiranja aktivnosti iz dveh projektov - da enostavno ne moremo iz enega razpisa dobiti polovico potrebnih sredstev, iz drugega pa drugo polovico, ker razpisovalci večinoma tovrstno financiranje izključujejo (običajno tako, da v razpisu določijo, koliko sredstev moramo zagotoviti sami). Na ta način imamo lahko težave, če vsaj določenega dela sredstev za delovanje ne zagotovimo sami, saj se ne moremo prijaviti na več razpisov kot imamo lastnih sredstev. Pa še ena slabost je pri večini razpisov: aktivnosti, ki jih prijavljamo, moramo načrtovati za čim širši krog udeležencev, torej tudi za tiste mlade, ki niso naši člani. Kar je dobro za kakšne festivale, slabše pa za taborjenje oziroma akcije, ki so namenjene predvsem našim članom.

Dodatna težava je tudi, da se podobno obnašajo tudi sponzorji in donatorji. Pač v smislu - če organizacija in aktivnosti niso dovolj zanimive za vaše člane (in/ali) razpisovalce, zakaj bi ga pa mi morali podpirati. Tako velikokrat vprašajo, kolikšen delež sredstev za delovanje zberemo sami. Sicer se lahko zlažemo, vendar ...

Visoka članarina

Za šalo sem enkrat naredil majhno računsko vajo. Izračunal sem, da bi, če bi **vsak mesec** od članov pobirali **5000 tolarjev**, lahko imeli za vse člane zastoj (!) vse akcije (tabor, zimovanje, dva izleta, vodove aktivnosti), poleg tega pa bi še lahko vsakemu članu kupili krog ob vstopu in ob prehodih. Poleg tega pa bi lahko veliko lažje planirali udeležbo naših članov na usposabljanjih, saj bi jim lahko pokrili vse stroške.

Zakaj sem se sprivil k tej računski vaji? Ker velikokrat slišim argumente, da imajo mladi in njihovi starši rajši športne klube, kjer je vse zastoj (tekmovanja, treningi), poleg tega pa dobijo še športno opremo za stonj. Plačujejo pa 'le' 5 - 10 tisočakov mesečno.

Težava tega je, da avtomatično izključuje vse, ki ne morejo plačati teh 5000 tolarjev na mesec. Taborniki smo vendarle še vedno tudi organizacija za vse mlade, ne glede na socialni status.

Nizka članarina

Seveda je 5000 tolarjev na mesec veliko. Je pa na drugi strani 2000 tolarjev na leto (pre)malo. To ne povzroča samo finančnih težav takim organizacijam (če jih ne rešujejo kako drugače, kar pa je v zadnjem času izredno težko), ampak tudi težave s članstvom, saj to pomeni tudi nizko (samo)vrednotenje organizacije. Finančne težave lahko sicer rešujejo tudi tako, da so stroški aktivnosti večji. Dolgoročno pa pomanjkanje denarja pomeni tudi slabšo kakovost izvajanja dejavnosti organizacije (varčuje se pri skupni opremi, pri programskih izdatkih, pri izobraževanju in usposabljanju ljudi ...).

Sklep

Višina članarine je kar precej kompleksna zadeva, saj je potrebno upoštevati precej dejavnikov, od potencialnega članstva, ocene stroškov organizacije, možnosti financiranja iz drugih virov do 'mehkih' dejavnikov, kot je (samo)vrednotenje. Odločitev o višini je vedno kompromis med željami in realnostjo.

Pomembno pa je, da ko se odločimo in določimo višino članarine, imamo v roka-vu dovolj argumentov, ki bodo prepričali člane in njihove starše. In da smo, seveda, pri tem enotni in vztrajni.

En majhen ovinek: včasih od staršev slišim, da tako socialni pa spet nismo, saj morajo poleg članarine plačati še vse ostalo (akcije, opremo za člana ...). Pa je moj odgovor enostaven: res da taborništvu nekaj stane. Mi se tega zavedamo, zato skušamo to breme staršem čimbolj olajšati. Nekaj tako, da iščemo druge vire za financiranje dejavnosti. Večinoma pa tako, da članom iz socialno šibkejših družin omogočimo precejšnje popuste pri plačilu članarine in aktivnosti (celo tako daleč, da kdokaj ne plača). Pa tako, da omogočimo izposojilo opreme članom, da jim ni potrebno vsega takoj kupiti (kar pač lahko: nahrbtnik, spalka...). Je pa res, da stroške aktivnosti ocenimo realno in potem na ta znesek omogočamo 'popuste', ker smo ugotovili, da politika, ko je cena aktivnosti minimalna (ko celo ne pokrije vseh stroškov), ne vpliva ne na udeležbo, ne na povečanje sprejemljivosti stroškov za socialno šibkejše člane. Na naše poslovanje pa vedno vpliva negativno.

Za

Tomaž Strajnar - Blondi, načelnik ZTS

Slovenski pregovor pravi: "Pri denarju se prijateljstvo neha." In na resničnost te trditve nas opozarja vsakoletna razprava o višini članarine na starešinstvu in posvetih.

Vedno je nekdo, ki mora nekaj dati in nekdo, ki nekaj prejme. V našem primeru smo tisti, ki nekaj dajemo posamezniki, člani rodov, prejemnik sredstev pa je organizacija - ZTS, ki za svoje delovanje potrebuje različne vire, tako človeške kakor tudi materialne in finančne. In za zagotavljanje vseh potrebnih virov za delovanje organizacije so odgovorni rodovi. Najpomembnejši so seveda človeški viri, vendar brez finančnih in materialnih virov organizacija ne more delovati kvalitetno.

Prispevek posameznika za delovanje organizacije - članarina, mora postati pomembnejši vir finančnih sredstev za delovanje organizacije iz treh razlogov:

- **Neodvisnost in finančna stabilnost organizacije.**

Pridobivanje virov preko razpisov pomeni vsakoletno prilagajanje vsebine aktivnosti prioriteta posameznih razpisov, kar ima za posledico oddaljevanje od namenov in ciljev naše organizacije. Večina finančnih virov organizacije temelji na dotacijah in sredstvih zbranih iz razpisov, ki niso stalni. Edina stalna vira, ki ju ima organizacija, sta tako prispevka iz članarine in lastne dejavnosti.

- **Boljša podpora rodovom.**

Posamezniki, ki so pripravljeni delovati v skupno dobro, nimajo na voljo neomejenega časa. Ker morajo vsako leto pripravljati nove in nove

projekte za zagotavljanje sredstev za delovanje organizacije, jim zmanjkuje časa za delo, ki bi ga v prvi vrsti morali opravljati, delovati v skladu z namenom in cilji organizacije in nuditi ustrezno podporo rodovom pri njihovem delu. Če želimo imeti boljši program za mlade - prilagojen potrebam današnje mladine, moramo za to v prvi vrsti poskrbeti sami. S kvalitetnejšo in sodobnejšo vsebino bomo tudi bolj kredibilen partner pri zagotavljanju sredstev iz drugih virov (javnih in zasebnih).

- **Boljša informiranost.**

Kljub različnim kanalom informiranja opažamo, da člani niso ustrezno informirani o aktivnostih in ostalih priložnostih, ki jih nudi ZTS oz. druge organizacije. Zato je potrebno ustvariti nove možnosti za informiranje članov. Neposredna informacija je najkvalitetnejša in vsak se potem lahko sam odloči, katere informacije bo upošteval oz. katerih ne. Odločiti se moramo, kaj želimo. Organizacija, ki se bo obračala po vetru, ali trdno organizacijo, zavezano svojim načelom in namenu. Sam sem za slednjo in zato sem pripravljen odšteti 10 SIT na dan!

Proti

Sandi Glinšek, načelnik RJZ Velenje

Povečanje članarine in odvoda na ZTS

Ob tem se mi zastavlja nekaj vprašanj:

Ali je res smotno povišati članarino za skoraj 100 %? Kaj bo s tem dobila ter kaj izgubila ZTS in posamezni člani v rodovih?

Ali bodo to breme zmogli rodovi, predvsem pa člani rodov?

Zakaj bi nastalo situacijo morala rešiti prav naša generacija?

Ponavadi gledam na vse stvari zelo optimistično, pri takšnem dvigu članarine pa sem velik pesimist.

Presenečen sem bil nad udeležbo predstavnikov rodov in območij na okrogli mizi o članarini. Zanimivo je, da največja podpora za dvig članarine prihaja iz socialno bolj šibkih delov Slovenije.

ZTS bi lahko trenutno teoretično pokrila finančne vrzeli, ki niso nastale v zadnjem letu.

Čas, v katerem živimo je zelo krut. Nekateri imajo veliko, drugi nimajo ničesar. Taborništvoskavtstvo je za marsikoga najcenejša šola za življenje, ki mu jo lahko plačajo starši. Bojim se,

STE ZA ALI PROTI?

da se bo plačilo članarin s tem razpolovilo. Že dosedaj smo se v rodovih srečevali s problemom, kako pobrati vse članarine. V RJZ, na primer, pobremo povprečno 450 članarin. V članarini pa imamo postavko 'stroški za delovanje rodu'. Tako bi po izračunu višina članarine pri nas dosegla višino 5.500 SIT. Pa, da ne bo pomote, ostanek pobranega denarja od članarin je namenjen za osnovno delovanje rodu in čet. Tako moramo tudi v rodovih zagotavljati 'lastna sredstva' za projekte in aktivnosti, ki jih izvajamo po programu. Najpomembnejši je izvajalec programa. Vse ostalo je podpora izvajalcu. Tako smatram tudi pisarno ter vse komisije in organe ZTS.

Narediti Tabor, ki bo zanimiv vsem starostnim skupinam, pa je nemogoče. Taborniška družina bo potemtakem dobila štiri enake Taborje? Izdaja protivednostnih bonov za tiste, ki ne bi imeli Tabora, pa se mi zdi privlačna za lase. Že sedaj nastajajo problemi pri

izdajanju pravnih in zadostnih članskih izkaznic. Da o ostali logiki v Zadrugi ne govorimo. To je lahko izvedljivo samo v teoriji, ali pri rodu, ki ima 30 članov.

Strinjam se, da bi morali počasi dvigovati članarino. Ampak, nesprijemljiv je dvig v tolikšnem odstotku naenkrat. Obšolske dejavnosti in razne športne šole stanejo mesečno več, kot je naša celoletna članarina, vendar imajo tam več treningov, trenerski kader je plačan in s tem tudi bolj motiviran. Tam gradijo vrhunske športnike. Taborniki pa smo šola za poštenost, oz. šola dobrih ljudi. Na žalost to v tem času pri nas ne šteje dosti.

Če bo ta predlog potrjen na starešinstvu, o čemer močno dvomim, se obeta, da bo na ZTS odvedenih manj članarin in s tem tudi manj članstva. Marsikateri rod se bo odločil, da bo zadostil osnovnim pogojem za registracijo, ki jih določa sedanji statut ZTS.

ANKETA AC

Mnenja ...

Gašper Rupnik-Gušter (28), starešina Južnoprimorsko-notranjskega območja

Na našem območju imajo skoraj vsa društva prenizko članarino. Zdi se mi, da je tako tudi drugod. Sam sem za dvig članarine. Podobno menimo tudi na območju. Kot kaže bo večina naših društev v prihodnje dvignila svojo članarino, saj jo vidimo kot enega osnovnih virov financiranja kvalitetnega dela v društvih in na območju. Zato zmerno povišanje odvoda članarine na ZTS za nas v nasprotju z njegovo strukturo ne bi bilo spomo.

Naša skupna institucija pa mora nujno najti vir financiranja na nivoju države ali drugje. Društva si namreč na račun svojih kvalitetnih dejavnosti ne morejo privoščiti bistvene povečanja financiranja dejavnosti ZTS.

Csaba Szabo-Macko (45), starešina ZTP (Zveze tabornikov Pomurja)

Na Pomurskem območju se še nismo odločili, ali bomo glasovali za predlog o povišanju članarine ali proti. Glede na situacijo v ZTS se sam zavzemam za sprejetje predloga. Pred poletnimi tabori smo se z nekaterimi predstavniki enot pogovarjali o argumentih za in proti. In ravno pri teh pogovorih se je ugotovilo, da je sicer argumentov za povišanje članarine dovolj, bo jih pa potrebno v pravi luči predstaviti članstvu, da ne bi izzvali nasprotovanja. V kolikor bi bil predlog o povišanju sprejet pa bo potrebno z vso resnostjo obljubljeni tudi speljati, tudi »obnovo revije Tabor«, da bo članom zanimivejša. Odločitev za ali proti bo padla na starešinstvu ZTP-ja nekje na začetku septembra.

Luka Okorn (29), starešina ljubljanskega območja

Starešinstvo našega območja se je že nekaj mesecev nazaj odločilo, da podpremo predlog o povišanju odvoda članarine na ZTS. Zakaj? Preprosto:

- Ker želimo, da članarina postane resen vir prihodka krovne organizacije (dotacij države je vedno manj, se pravi, da je treba finančne vire zagotoviti tudi znotraj organizacije, taka je praksa tudi drugje) in se s tem prispeva k kvalitetnejšemu delu njenih organov oz. celotne organizacije. Seveda pa bomo zato zahtevali tudi transparentno/namensko poslovanje, razpolaganje z dodatnimi sredstvi in rezultate.

- Taborniki kot dejavnost niso zastoj, saj tudi ne nudimo »poceni« programa (starši za druge dejavnosti plačujejo krepko več).

- Rodovi znotraj našega območja, generalno gledano, finančno niso ogroženi.

- Reševanje problematike edine taborniške revije Tabor (hkrati tudi pridobitev za člane).

Emil Mumel (45), načelnik Celjsko-zasavskega območja

Na našem območju smo se o tem že pogovarjali. Mnenja so deljena, tako da skupna stališča še niso izoblikovana. Dano problematiko bomo ponovno obravnavali na jesenskem posvetu območja in takrat bomo tudi zavzeli stališča, ki jih bomo zastopali na starešinstvu.

Moje osebno mnenje kot tabornika s skoraj 30-letnim stažem: V organizacijo sem se včlanil že leta 1975 in od takrat dalje redno plačujem članarino in tudi redno dobivam člansko izkaznico. Prav tako sem se istega leta naročil na revijo Tabor in tudi naročnino plačujem redno. Zaradi tega ne vidim nobenega problema, če bi se to dvoje združilo in seveda s tem tudi v skupnem malo zmanjšalo. V vsaki številki Tabora najdem nekaj zase in dobim najbolj sveže informacije. Prav tako pa bo moralo uredništvo revije nekaj narediti, da bo revija postala zanimivejša tudi za mlajše člane kot so MČ, GG in PP. Če nam to uspe, se bo število bralcev zagotovo povečalo.

Borut Cerkvenič - Crga (55), starešina Mariborskega območja

Rodovi na območju niso enotni, zato bi se morali na nivoju ZTS in območja o tem bolj dogovarjati, da bi lahko oblikovali določene sklepe. Nekatera območja so tako majhna, da jih druga zlahka preglasujejo. Na primer na mariborskem in pomurskem območju smo bili večkrat preglasovani, ker nas je enostavno premalo.

Vojko Vičič - Vičo (34), starešina Severnopri-morskega območja

Gre za moje osebno mnenje in ne stališče območja, saj ga dokončno še nismo izoblikovali. Glede izjav, zakaj tako »visok« odvod članarine na ZTS, saj tako ali tako od nje nikoli nič ne dobimo vrnjeno, ne bom razglabljal, ker lahko vsi zainteresirani v zapisnikih starešinstev izvedo višino in namen sredstev. Zadnji predlog povečanja odvoda članarine na ZTS osebno popolnoma podpiram, saj je v tem odvodu vključena tudi revija Tabor, ki bi jo po tem predlogu prejeli na dom vsi taborniki, za katere bi rodovi odvedli članarino ZTS-u. S tem bi največ pridobila kvaliteta **naše** revije. Povečala bi se tudi informiranost, število člankov v Taboru, saj bi bili pisci bolj motivirani (mislim predvsem na članke in reportaže z rodovih akcij), konec koncev bi Tabor postal privlačnejši za sponzorje. Na koncu naj še enkrat poudarim, da se osebno strinjam s povečanjem odvoda članarine na ZTS, seveda pa mora tudi revija Tabor postati kvalitetnejša.

Tadej Pavlič (25), pomočnik načelnice RBP Muta, in Lila Gologranc (26), tajnica in propagandistka RBP Muta

Taborniki rodu Bistrega potoka Muta po krajšem premoru zopet delujemo s polno paro, kar je zasluga predvsem peščice posameznikov, ki niso pozabili, da so taborniki. Muta je majhen kraj z visoko stopnjo brezposelnosti, posledično slabimi socialnimi in bivanjskimi razmerami, kar seveda pomeni, da tudi naš taborniški rod deluje na zelo nizkem finančnem nivoju, pa se vseeno trudimo našim tabornikom ponuditi tisto drugačno, česar ne morejo dobiti ne v šoli in ne doma. Zvišanje odvoda članarine na ZTS je za naš rod preprosto nesprejemljivo. Že tistih 2000 SIT članarine, ki smo jo pobirali letošnje leto, je poleg vseh izdatkov, ki jih zahteva današnja skrb

za otroka, mnogim staršem predstavljalo še dodatno finančno breme. 3500 SIT je enostavno preveč, po drugi strani pa se sprašujemo: »Kaj bomo za tako visok znesek dobili v zameno???«

Miha Maček - Muc (25), načelnik MZT Ljubljana

IO MZT je na svoji zadnji seji razpravljala tudi o problematiki odvoda članarine na ZTS. Ugotovili smo, da nobeden od predlaganih odvodov s strani Zveze ne rešuje nastale finančne situacije naše organizacije. Prvi predlog (1900 SIT) ohranja sedanje stanje, ko se bo na koncu leta verjetno (spet) izkazalo negativno poslovanje. Drugi predlog, ki v članarino vključuje tudi revijo Tabor, prav tako ne rešuje finančnega problema ZTS, ampak samo revijo Tabor, ki pa dober del svojega minusa pridela s tem, da se iz prihodkov Tabora velik del denarja nameni za druge namene znotraj ZTS in pisarne, ki pa nimajo nič skupnega s Taborom. Poleg tega bi bilo verjetno nemogoče pripraviti revijo, ki bi bila vseč tako MČ-jem, kot tudi grčam. Zato smo se v IO MZT odločili, da ljubljanskim rodovom podamo še predlog odvoda v višini 2900 SIT, ki pa ne vključuje revije Tabor ali katerega koli drugega dodatka. Ker smo se o tem predlogu pogovarjali na obiskih taborjenj in le-ti še niso bili ovrednoteni, v tem trenutku ne morem podati končnega stališča MZT. V kolikor bi bil ta predlog sprejet s strani rodov MZT in bi bil predlagan na starešinstvu ZTS, bi bil eden od pogojev za sprejem tega odvoda tudi bolj pregledno finančno poslovanje ZTS-a.

Žal nam k sodelovanju v anketi ni uspelo privabiti vodstev gorenjske in dolenske območne zveze.

Povišanje članarine - zaradi Tabora?

Skoraj leto nazaj sem v svojem prispevku v Taboru ošvrknil dogajanje na starešinstvu ob sprejemanju višine članarine za leto 2004 (glej okvirček). Takrat sem poudaril predvsem dva vidika članarine: je edini kolikor toliko stabilni vir, iz katerega se financira delovanje naše organizacije, po drugi strani pa je poraba članarine odvisna od prioritete organizacije.

Nekaj za tem prispevkom pa sem prav tako v Taboru predstavil predlog, da bi se, kot v marsikateri nam podobni organizaciji, s plačilom članarine neposredno povežalo tudi prejemanjem revije Tabor. Kot informatorja in kot zapisovalca dogajanj v organizaciji.

S popolnejšimi podatki o finančnem stanju organizacije je postalo jasno, da je nekaj potrebno narediti. Namreč: prihodki organizacije le stežka in komaj pokrivajo stroške. Postavka, ki prikazuje največji minus (ima največ izgube) je revija Tabor in priloge. Čeprav marsikdo meni, da sta obe prilogi, Medo in Gozdovnik, pokriti z delom članarine, žal ni tako. Sredstva, zbrana z odvodom članarine za obe priloge, ne zadostajo niti za polno pokrivanje ene priloge. Ukinitvev priloge tako visi v zraku že kar nekaj časa. Vendar ni težava v tem, da bi ukiniteli priloge. Težava je v tem, da so se istočasno pojavili interesi in razmišljanja, da bi za del odvoda, ki je namenjen prilogam, zmanjšali odvod članarine. Všečno, a napačno. Kot opozarjam ves čas, je članarina namenjena pokrivanju dela delovanja organizacije in ne samo posameznim projektom, dokler pač trajajo. Če priloge revije Tabor niso več prioriteta, jih pač ne bomo financirali iz članarine. Bomo pa namesto tega postavili druge prioritete, ki jih bomo financirali iz članarine.

Moja ideja je bila, da bi to bila revija Tabor, kjer pa bi, kot pred uvedbo priloge, bile posamezne strani namenjene posamezni veji (torej vsak mesec priloga v malem kot sestavni del revije Tabor), revijo pa bi dobili vsi člani, ki so poravnali članarino. Tako bi uspeli z eno potezo rešiti več težav. Zmanjšali bi finančne minuse pri prilogah (ker bi jih ukiniteli) obogatili vsebino Tabora (dodali priloge) in ga naredili primerneza vsem starostim, izboljšali finančno stanje revije Tabor (del članarine bi bil namenjen pokrivanju stroškov revije), istočasno pa močno izboljšali informiranost članstva.

Drugačne rešitve so seveda tudi možne, vendar so po moje slabše. Ukinitvev revije bi bila s finančnega vidika seveda hitra rešitev, vendar dolgoročno za organizacijo slaba. Tudi

ideja, da bi Tabor bil revija za življenje v naravi je bila že preizkušena in ni prinesla rezultatov, sploh pa ne finančnih. Nadaljevanje sedanjega stanja pa za organizacijo, ki naj bi bila sposobna hitrega prilagajanja spremembam in potrebam mladih, ni ravno vzpodbudno. Da ne omenjam, da ne rešuje vprašanja minusov revije.

In za konec: pričakovanja in sanje nekaterih, da revija ne potrebuje drugega kot spremembo uredniške politike, niso realna. Če bomo v vsebino revije kopirali dele drugih revij za mlade, ne bomo naredili nič. Original bo še vedno boljši, pa tudi cenejši. Hkrati pa bomo izgubili še en gradnik naše skupne, taborniške identitete. Spremembe vsebine so nujne, vendar ne v smeri prilagajanja vsebine ostalim mladinskim revijam, ampak v iskanju in najdenju lastne vsebine, lastne identitete, naših, taborniških vsebin.

... Članarina

Bič božji (oziroma duhovnoresničnostni) za marsikateri rod, večinoma pa le izgovor (ob nekaterih izjemah) za lenobo in nepoštenost, je končno potrjen tudi za naslednje leto. Z mnogo besed smo ugotavljali, da nam še vedno ni jasno, da se organizacija v prvi vrsti financira iz denarja njenih članov. Šele za programe in aktivnosti, ki presegaajo interese članstva, pa je možno sofinanciranje iz državnih in drugih jasl. Kot večini noče biti jasno, da z omejeno vsoto, ki z odvodom pride na račun ZTS, ni možno financirati vsega in se je torej treba odločiti za prioritete - programe, ki so za določeno leto najpomembnejši, brez katerih preprosto ne gre, drugih virov pa ni (dovolj).

Iluzije večine, da bi bilo z nižjim odvodom članarine več članov, pa ni tako enostavno razbiti. Tako kot danes rodovi nakazujejo odvod samo za del svojih članov, bi ga tudi ob nižjem odvodu. Ne gre za finančno šibkost, gre za poštenost ... (Revija Tabor, št. 1, 2004 - Ocvirki s starešinstva).

Miha Trtnik, foto: Silos **OD RODOV**

Baltic youth meeting 2004

V začetku marca je Silos objavil vabilo Litvanskih morskih skavtov na mladinsko izmenjavo. Obvestilo na internetu sem prebral pozno ponoči in si nisem predstavljal, da bo julija v največjo baltsko državo potovalo sedem slovenskih tabornikov, med njimi tudi jaz.

Potovanje se je začelo v nedeljo, 11. julija zvečer, ko smo z vlakom zapustili Ljubljano. Vozili smo se prek Avstrije, Češke in Poljske, preden smo po 30 urah prispeli v Kaunas, ki je drugo največje mesto Litve. Na dan prihoda smo si v lastni režiji ogledali še Vilno, od Kaunasa približno 150 kilometrov oddaljeno glavno mesto. Zvečer so sledile družabne igrice z ostalimi udeleženci. Poleg nas in litvanskih morskih skavtov, so se izmenjave udeležili še švedski kadeti.

Tretji dan smo si dopoldne ogledali Kaunas, popoldne pa pripravili čolne za plovbo po reki. Naslednje jutro smo začeli našo, približno 300 kilometrov dolgo ekspedicijo, ki nas je vodila od Kaunasa do Klaipede. Prvi dan smo veslali

osem ur. S skisanimi obrazi smo ugotovili, da v Litvi ne poznajo kosil, ampak imajo sredi dneva le manjši prigrizek. Poleg tega imajo mineralne vode slane. Zvečer je sledilo vrednotenje dneva. Pojasnili smo, da smo sicer trpežni, ampak Tarzani pa tudi nismo in rabimo konkretna kosila ter normalno vodo. Konkretnih kosil sicer prihodnje dni nismo dobili, a vsaj imeli smo jih.

Podnevi smo večinoma veslali (povprečno 40 km na dan), se vmes kopalili in se občasno ustavili v ogleda vrednih krajih. Videli smo nekaj cerkvic in gradov, ki so bili žal večinoma v prenovi, dva dneva sta bila namenjena za ogled turističnih mest, ustavili smo se tudi v najstarejši in največji ptičji lovilnici v Evropi. Prirejali smo nacional-

ne večere, kjer je vsaka skupina predstavila svojo organizacijo in državo, skuhalo nacionalno jed, pokazala tipične družabne igre itd.

Dnevi so minevali hitro, prijateljstva so se okrepila in preden smo se dobro zavedli, je bilo našega potovanja konec. Priveslali smo do Klaipede in s tem končali 300 km dolgo pot. Tri dni smo ostali še v Klaipedi in se udeležili See Days festivala, potem pa smo se z avtobusom odpeljali nazaj v Kaunas in nato z vlakom proti Ljubljani.

Po šestnajstih dneh smo se vrnili domov polni vtisov in prijetnih spominov. Videli smo Litvo takšno kot je - na eni strani bogata turistična mesta, na drugi strani revne, razpadajoče in pozabljene ribiške vasice. Nikoli pa ne bom pozabil prvega dneva veslanja, galopa konjev v večernem soncu, spanja pri domačinih na seniku, večernega ribolova, ogleda vasic, tridnevnega festivala v Klaipedi, iskanja stranišč ob pol sedmih zjutraj sredi varšavske železniške postaje ... Predvsem pa mi bo vedno ostala v spominu odlična družba, s katero sem imel priložnost preživeti šestnajst nepozabnih dni.

Baltic youth meeting 2004 je bil finančno podprt iz programa Mladina (<http://mladina.movit.si>).

MEDNARODNE STRANI

Matic Stergar

Čez poletje pri nas več kot 800 tujih tabornikov

Lepo pozdravljeni! Minil je najlepši letni čas in spet se je začelo delovno obdobje. Da pa ne bi začenjal svojega pisanja z vnašanjem melanholije, se bom v svoji kolumni raje posvetil lepim dogodkom, ki so jih pri nas čez poletje preživeli taborniki iz tujine. Več kot 800 jih je bilo in prečesali so Slovenijo po dolgem in počez.

Najdlje so bili pri nas Nemci in tudi največ jih je bilo. Dve veliki skupini 350-ih in 250-ih nemških tabornikov sta gostovali pri nas od 10. julija do 14. avgusta. Prva skupina je dva tedna spoznavala Slovenijo in se nato za teden dni pridružila drugi skupini na skupnem taboru pri Cerknici, podobno pa je druga skupina dva tedna po skupnem taboru spoznavala zanimivosti, ki jih ponuja naša dežela. Skupno so bili pri nas kar pet tednov in med tem časom smo jim z aktivnostmi popestrili čas tudi krokodili. V sodelovanju z nami so spoznavali našo prestolnico. Pripravili smo jim različne delavnice, ki so učenje naredile zanimivo. Tako so se naši nemški prijatelji učili slovenskega jezika, šli na Ljubljanski grad, se odpravili na izlet po Ljubljani s kolesom, si ogledali muzeje in se prepustili užitek, ki jih prinaša potikanje po tržnici. Po besedah mnogih lahko povzamemo, da so pri nas preživeli lepo poletje in da se bodo radi vrnili.

V drugi polovici avgusta, in sicer od 15. do 27., smo gostili večjo skupino angleških tabornikov. Njihov vodja odprave Mick Stocks se je priprave lotil zelo resno in stopil v stik s krokodili že

skoraj celo leto nazaj. Natančne priprave so se poznale, saj so Angleži prišli k nam z zelo dobro pripravljenim programom. Začetek njihove "slovenske avanture" je bil v Bovcu, konec pa dvanajst dni kasneje v kampu Menina v Logarski dolini. Vmes pa so doživeli marsikaj. Glede na to, da jih je bilo šestdeset so se morali razdeliti v skupine. Ena skupina se je pretežno ukvarjala z vodnimi aktivnostmi, tako da so raftali, se vozili s kajaki in kanuji, se seznanjali s slovenskimi rekami itn. Druga skupina pa se je bolj posvetila gorništvu, hodili so na hajke, osvajali vrhove, bivakirali. Bila je tudi tretja, manjša skupina petih malce starejših tabornikov, ki so osvajali t.i. *explorer belt*. Njihova pot je potekala od Nove Gorice, preko Kobarida in Bleda do Ljubljane in na koncu, seveda, do kampa Menina. Zelo zanimiva naloga, ki so jo morali opraviti, je bila tudi zahteva, da se pojavijo v kakšnem izmed naših medijev. Ste jih kje ujeli? Kot so sami povedali, zelo prijetno bivanje v Sloveniji so Angleži sklenili z gala večerjo na svoji zadnji postaji.

Pri nas so dva tedna uživale tudi irske grče. Njihova osnovna celica je bila

par. Tako se je na dogodivščini, ki jo sami imenujejo *adult leaders challenge*, od 3. do 17. julija po Sloveniji potikalo pet irskih parov. Opraviti so morali cel kup zanimivih projektov, ki so jim pomagali, da so spoznali kraje, skozi katere so šli. Tako so morali, na primer, ugotoviti, kakšne barve je lipicanec in kaj to sploh je, se dokopati do različnih receptov lokalnih jedi, spoznati določene župana in preskočiti še kakšno podobno navihano oviro. Med drugim so se morali kar se da aktivno vključiti v enodnevni program enega izmed taborov naših rodov, pri katerih so gostovali. Tako je en par gostoval v Ribnem pri Samorastnikih, drugi v Novi Gorici pri Kokrškem rodu, tretji na Kolpi pri Bičkovi sklali, četrti v Žužemberku pri Skalnih taborih in peti v Bodislavcih pri Vedrih Prlekkih. Po besedah vodje odprave Micka Kinga, so doživetja nepozabna in se bodo k nam zagotovo še vrnili.

Prav posebne vrste gostje pa so bili Francozi. Posebni zato, ker njihove programske vsebine niso bile tipično taborniške, ukvarjali so se namreč z raziskovanjem poti Slovenije v EU, s spoznavanjem Slovenije na splošno in s so-

ciološkimi primerjanjem francoskih tabornikov s slovenski-mi. Bilo jih je sedem, pri nas so bili od 19. julija do 2. avgusta, obiskali pa so Ankaran, Postojno, Novo mesto, Ljubljano in Bled in v vsakem od teh krajev sodelovali s kakšno od lokalnih skavtskih organizacij, tudi s katoliškimi skavti. Ob slovesu so obljubili, da bodo svoje ugotovitve v oktobru predstavili širši javnosti v svojem rodnem Bergeracu.

V začetku poletja sta pri nas gostovali tudi dve veliki skupini Norvežanov in Nizozemcev, ki pa nista potrebovali pomoči krokodilov pri programu ali logistiki, ampak samo taborni prostor, ki so ga na Zvezi, seveda, z veseljem zagotovili. Verjamejo pa tudi, da so nadvse uživali, kot ostali njihovi prijatelji.

Najbrž nisem uspel poročati o vseh tujih tabornikih, ki so to poletje prišli na obisk v Slovenijo, ker jih je bilo preveč in tudi ker krokodili nismo z vsemi sodelovali. Po eni strani je to dobro, da je namreč prišlo k nam veliko tujih skupin, druga plat medalje pa je drugačna. Naši taborniki so bili zelo slabo pripravljene sodelovati z njimi. Ampak to je pa povsem druga zgodba ... do naslednjič pazite nase!

Zgolj opozorilo:

Ne pozabite na največjo taborniško akcijo prihodnjega leta, na EuroJam 2005. Če se prijavite še v septembru, boste še imeli stroške porazdeljene na deset mesecev, kasneje pa bo zadeva postajala vse dražja. Doživetja z več kot 20.000 taborniki iz celega sveta res ne gre zamuditi!

Osebjem, ki pripravlja EuroJam 2005, je razpisalo natečaj za himno EuroJama. Če ste pesniško razpoloženi in vas stvar zanima, se za podrobnosti pozanimajte na njihovi spletni strani eurojam.org ali se javite komu izmed krokodilov.

Poziv:

Krokodilom je prišlo na ušesa, da marsikateri rod sodeluje s taborniki iz tujine, mi pa o tem nič ne vemo. Radi bi, da se nam javite - pa ne zaradi kontrole - ampak zato, ker bi radi naredili čim širšo bazo kontaktov iz tujine in tako komu olajšali odločitve, da se odpravi malo dlje, kot do sosedovih. Hvala!

Razpis za zasedbo prostih terminov v Gozdni šoli ZTS in tabornih prostorov v Ribčevem Lazu v letu 2004-2005

I. Gozdna šola

Objavljamo poziv vsem, ki želijo bivati v GŠ ZTS v letu 2004/2005, da do 15. oktobra 2004 posredujejo vloge na sedež ZTS, Parmova 33, 1000 Ljubljana.

Uporabniki, ki bodo posredovali svoje vloge do navedenega datuma, imajo naslednje prioritete:

1. tečaji ZTS
2. vodniški tečaji OO ZTS
3. vodniški tečaji rodov in ZTO
4. taborjenja rodov
5. taborjenja drugih

Kapaciteta tabornega prostora je okoli 80 taborečih oseb, oziroma do 50 ležišč v hiši.

Cene za bivanje so določene s cenikom, ki ga ob koncu leta določi IO ZTS za naslednje leto. ZTS si pridržuje pravico do uskladitve terminov v primeru večjega povpraševanja in do popravka cen med letom in sicer glede na gibanje cen in storitev na slovenskem trgu.

Zbiranje prijav traja do navedenega roka, oziroma v primeru, da posamezni termini do roka ne bodo rezervirani, do zasedbe kapacitet.

II. Taborna prostora v Ribčevem Lazu

ZTS ima v Ribčevem Lazu v Bohinju dva taborna prostora, na katerih lahko rodovi organizirajo letna taborjenja.

Na zgornjem prostoru lahko tabori okoli 60 taborečih, na spodnjem pa 80.

Pozivamo vse rodove, ki želijo v prihodnjem letu taboriti v Ribčevem Lazu, da pošljejo na sedež ZTS prijavo, v kateri naj navedejo želeni termin taborjenja in predvideno število udeležencev.

Cene za najem tabornih prostorov so določene s cenikom, ki ga ob koncu leta določi IO ZTS za naslednje leto.

ZTS si pridržuje pravico do uskladitve terminov v primeru večjega povpraševanja in do popravka cen med letom in sicer glede na gibanje cen in storitev na slovenskem trgu.

Zbiranje prijav traja prav tako do 15. oktobra 2004, oziroma do zasedbe kapacitet.

Naboj 2004

NaBoj 2003 je bil izstreljen, priprave na izstrelitev

NaBoj-a 2004 se pričenjajo

Zakaj 1.?

- *Da se ponovno srečamo, vsi, ki nam ni vseeno, kakšna je organizacija,*
- *da izmenjamo izkušnje in pridobimo nove ideje za izvajanje programa,*
- *da povemo, kje nas žuli in poiščemo nove izzive*
- *da se zabavamo.*

Štirje razlogi, da se pridruži!

Tudi če te razlogi niso prepričali, si dobrodošel.

Zakaj 2.?

Letos želimo preiti od besed k dejanjem.

Začrtati moramo pot, postaviti kilometrske kamne in premostitvene objekte, da bomo dosegli cilj - vizijo, ki smo jo pričeli snovati na lanskem NaBoj-u.

Kdaj in kje?

Od 1. do 3. oktobra 2004, predvidoma v Škalah pri Velenju.

Kdo naj pride?

Načelniki in starešine rodov, družin, čet, vodstva območnih organizacij ZTS, člani organov in komisij ZTS, člani delovnih skupin, skratka vsi, ki bi lahko pomagali premakniti voz taborništva naprej.

Pozor PROSTOR JE ODPRT!

Odpri prostor (Open Space) in sejem dobrih praks bosta uspela le s tvojo AKTIVNO udeležbo. V rodovih razmislite o učinkovitem načinu predstavitve vaših izkušenj in znanja ter delite vse to z drugimi na tržnici NaBoja. In moto odprtega prostora bo:

PROBLEMI IN OVIRE SO ZA NAS IZZIVI!

(Podrobnosti sledijo v septembru 2004)

NaBoj

- = **notranja energija - motiv in potreba**
- = **polarnost - pozitivni naboj**
- = **smer - skupna vizija**
- = **poziv za akcijo - gibanje**

Izbrala in uredila: Irena Jeretina

IZ TABOROVEGA ARHIVA

ILIRSKA BISTRICA

Tabor: Zdaj vemo, da bo zlet v Ilirski Bistrici. Kako se sploh pravi kraju, kjer bomo postavljali šotore?

Vojko: Temu kraju pravijo Koseze, pa tudi Breg. Kakšna dva kilometra iz Ilirske Bistrice je.

Tabor: Torej prva težava: kako bodo prišli ljudje s postaje do zletnega prostora?

Vojko: Težava, ki sploh ni težava - taborniki bodo menda ja zmogli ta dva kilometra. Še posebej, ker bo njihova oprema prišla posebej. Tiste nahrbtnike in spalne vreče bodo pa menda še zmogli prinesiti.

Tabor: Kakšen teren je to: bo močvirnato, če bo deževalo?

Vojko: S tem ne bo težav. Ob zadnjem deževju je voda hitro izginila, teren visi, torej gre še hitreje. Ko smo izbirali, smo imeli več možnosti - na videz lepših, pa smo se raje odločili za to, tudi zaradi nekdanjih slabih izkušenj z nalivi in vodo. Spomnite se samo Petrove gore, kjer smo doživljali pravo pravcato poplavo!

...

Tabor: Kako bo s hrano?

Vojko: Ta se bo delila po področnih taborih, ne bo osrednje jedilnice.

...

Tabor: Kaj bo s tistimi, ki bodo še lačni in žejni?

Vojko: Taborniki bomo odprli trgovino in tabornike tudi imeli za prodajalce. Razen pijač in kakšnega sendviča bo mogoče kupiti tudi kakšno stvar, ki smo jo pozabili doma: baterije, vrvice ...

Tabor: Kako bo s pošto?

Vojko: Razglednice in znamke bodo taborniki lahko kupili v tej trgovini, pošto bomo odpravljali vsak dan, pisma, ki

Ali ste vedeli, da je na tabornem prostoru letošnjega POW WOW-a v Ilirski Bistrici že pred 23 leti stalo podobno naselje platnenih streh? Ja, leta 1981 je prav na tem mestu potekal 8. zlet Zveze tabornikov Slovenije. Kako so se pripravljali nanj, so zapisali tudi v takratnem Taboru. Tule je odlomek iz intervjuja z Vojkom Štembergerjem, s katerim so se pogovarjali Gojko Bervar, Frane Merela in Ivo Štajdohar.

bodo prihajala, bodo željno pričakujoči dobili na recepciji. Imeli bomo tudi poseben poštni žig, zletni žig, le osnutka tega priložnostnega žiga še nimamo.

...

Tabor: Program najdemo v taborniškem vestniku, zato ga ne bi ponavljali ... ali pa morda samo v grobem.

Vojko: Ja, bodo republiški mnogoboji, s posebno proslavo bomo praznovali tridesetletnico Zveze tabornikov, dan borca. Bo pa še vrsta drugih prireditev: športna tekmovanja, srečanja, izleti, sodelovanje na mladinski delovni akciji in povezava z brkinsko republiško mladinsko delovno akcijo. Ne bo manjkalo tudi kulturnih prireditev - poleg taborniških, bodo tudi nastopi domačih kulturniških skupin, opozarjam na predstavo Scapinove zvijače, ki jo izvajajo domači gledališniki. Razen tega ne smemo pozabiti naših delovnih brigad, ki bodo poskušale pomagati predvsem v sosednjih krajevnih skupnostih. Pomagale bodo krajanom pri zemeljskih delih, morda tudi pri kakšnem spravilu sena.

...

Iz: Tabor 6-7/1981

Radio Kričač je zabaval udeležence na 8. zletu, Vesoljski kričač pa na letošnjem vesoljskem POW WOW-u.

Izkoristek dinamike taborništva - taborniška metoda v akciji

Splošno gledano lahko dinamiko opišemo kot vplive, ki težijo k proizvodjanju energije in sprememb v dani situaciji. V taborništvu se dinamika nanaša na način, pri katerem bodo štirje ključni vidiki taborništva v praksi vplivali na učne izkušnje (zavedno ali nezavedno). V nadaljevanju so predstavljeni štirje vidiki taborniške metode v akciji.

Vzgojni cilji

So cilji, vezani na znanje, spretnosti in vedenje mladih, ki jih vodje dose-gajo pri mladih in s tem pomagajo mladim na enem ali več področjih osebnega razvoja (telo, razum, čustva, okolje, značaj in iskanje).

Dejavnosti

V ta vidik spada vse, kar mladi počnejo, od načrtovanja, izvedbe in vrednotenja (taborniški program).

Skupinsko življenje

Ta vidik sestavljajo:

- skupinska dinamika: kar se dogaja med interakcijo in kot njen rezultat med člani voda (ko na primer nekdo, ki ima svoje probleme, demotivira celotno skupino, ali nasprotno, ko sposobnost nekoga, da spravi vse v smeh, pomiri napeto situacijo);
- odnosi med mladimi (npr. ali sprejemajo drug drugega za dobrega prijatelja ali le znanca);
- odnosi med mladimi in odraslimi vodji;
- pripadnost skupnosti: obseg, do katerega skupina podpira vsakega posameznika in vsak posameznik

pripomore k dobrobiti skupine;

- stopnje smisla pripadnosti vodu (zajema tudi integracijo novincev); in
- splošno "vzdušje" v vodu.

Primer

Vod se je srečeval enkrat na dva tedna ob večerih. Na žalost so se člani iz različnih razlogov lahko srečali le za eno uro. Odrasli vodje so opazili, da se vedno več mladih ni redno udeleževalo srečanj.

Po posvetu z enoto so se odločili, da se bodo srečevali enkrat na teden ob popoldnevih, ko mladim ni bilo treba v šolo. Tako je bilo več časa za aktivnosti v naravi, več časa za neformalne pogovore med načrtovanimi aktivnostmi, in več časa za pomoč pri vključevanju novincev. Mladi in odrasli vodje so se tako bolje spoznali med seboj in splošno vzdušje se je izboljšalo. Po nekaj mesecih je komaj kdo manjkal na srečanjih!

Zgradba in delovanje

Ta vidik vsebuje vse povezano z načinom, kako je taborniški rod sestavljen, kako deluje in sicer:

- Zgradbo; zamislite si diagram, ki predstavlja tim odraslih vodij,

različne time, razporeditev pooblastil, različne vrste sestankov za različne namene, itn. Vsi ti elementi predstavljajo strukturo znotraj katere delujete vi in mladi.

- Način, kako je rod sestavljen in deluje, mora podpirati želene vzgojne cilje.
- Uporabo taborniške metode; način, na katerega so v praksi v rodu uporabljeni različni elementi taborniške metode.
- "Kulturo" rodu; njene tradicije, poudarek na določenih vrednotah, obseg centraliziranega sprejemanja odločitev, ali so vodje timov določeni ali izvoljeni in glede na kakšne kriterije, itn.
- Raznolikost virov: človeški, infrastruktura, čas, finančni in materialni itn.

Primer:

Prejšnja leta so se nekateri mladi pritoževali, da ni bilo priložnosti za pogovor o stvareh, ki v enoti niso potekale v redu. Tim vodij je spoznal, da je treba več časa in pozornosti nameniti omogočanju mladim, da dajo pri vrednotenju povratne informacije.

Dejstvo, da tega niso počeli, je prikrajšalo njihov emocionalni razvoj.

Nastala situacija je krepila nezadovoljstvo in pomanjkanje samozavesti v izražanju svojih občutkov in čustev. Obratno pa je nezadovoljstvo vplivalo na kvaliteto skupinske dinamike.

Kar se mladi naučijo, ni le rezultat tega, kar so delali med aktivnostmi. Kar pri taborništvu pridobijo, je tudi rezultat odnosov z vrstniki in z odraslimi vodji. Mogoče je to manj očitno, a na to, kar mladi pridobijo, vpliva tudi način, kakšna je zgradba rodu in kako deluje.

Razmislite o projektu glede na dinamiko taborništva v vašemvodu. Do te stopnje bi morali že definirati vzgojne cilje, imeti jasno zamisel aktivnosti, ki bodo pomagale mladim napredovati in razmisliti, kako se najbolje posluževati taborniške metode.

Ali ste razmislili, če so v načinu, kako vod deluje, v splošnem vzdušju ali v načinu, kako spodbujate mlade vzpostaviti zvezo med seboj, itn., še kakšni vidiki, ki niso v skladu s tem, kar skušate doseči?

V naslednji številki: Tretji korak - Načrtovanje

Taborniški projekt je skupinski podvig, z jasno zastavljenim ciljem, sistematičnim pristopom (7 korakov), ki temelji na uporabi taborniške metode, vključuje veliko možnosti za učenje, upošteva različne interese, talente, zmožnosti in potrebe, v katerem so vsi sodelujoči z lastnim trudom predani doseganju ciljev, v določenem času v prihodnosti.

September

1954 (18.-20.) Na Ostrožnem pri Celju je bil drugi zlet ZTS (1426 udeležencev).

Tedaj *prvič* pripravijo tekmovanje v taborniškem mnogoboju.

1994 (17.) V Ženevi, v Švici, potrdijo sprejem Zveze tabornikov Slovenije v Svetovno organizacijo skavtskega gibanja (WOSM).

Kako se pripraviti na ROT?

Nezadržno se približuje Republiško orientacijsko tekmovanje (ROT), ki se bo letos odvijalo v okolici Tacna pri Ljubljani. S prispevkom želim že prijavljenim ekipam podati nekaj napotkov za zadnje priprave in uspešen nastop, morda pa se v zadnjem hipu kakšna ekipa še odloči za prijavo.

Republiško orientacijsko tekmovanje (ROT) je najzahtevnejše taborniško orientacijsko tekmovanje v Sloveniji, ki zahteva od tekmujočih poleg fizične in psihične pripravljenosti tudi vsa ključna specialistična taborniška znanja. Zaradi tega je še kako pomembno, da se ekipe za nastop ustrezno pripravijo in jim je tako udeležba lahko v zadovoljstvo.

ROT je tekmovanje z dolgoletno tradicijo, prav pod sedanjim imenom je nastal pred več desetletji; treba bo pobrskati v arhive, da ne zamudimo obeležiti 50-letnice izvedbe prvenca. Nekaj časa se je imenoval tudi Slovenski taborniško partizanski mnogoboj (STPM), od 90-ih let pa je ponovno ROT. Tudi pravila in potek tekmovanja so z izjemo treh izvedb iz začetka 90-ih let, ki pa se niso obnesle, skoraj nespremenjena od začetka. Do nekaj let nazaj je ROT zagotovo predstavljal najzahtevnejše orientacijsko tekmovanje v Sloveniji nasploh, sedaj pa so ga predvsem po fizični plati "prehiteli" ARS, orientacijski maratoni in podobne prireditve, a zaradi širokega razpona palog je ROT še zmeraj zelo zahteven izziv za vsako ekipo.

Po fizični plati mora biti ekipa sposobna prehoditi celotno pot v dveh dneh. Nekoč je bila v pravih omejena skupna dolžina proge, kar pa zaradi

različne razgibanosti terena ni bilo primerno. Sedaj je omejitev s časom in skupnim vzponom, a to še vedno velja za izbiro najustreznejše poti. Dejansko predvsem ekipe s slabšim znanjem orientacije opravijo mnogo daljšo pot, ki lahko v dveh dneh preseže 30 km. Ob tem imajo tekmovalci vseskozi na ramenih nahrbtnike s kar zajetno količino obvezne in dodatne opreme: spalna vreča, šotorsko krilo, pripomočki za reševanje nalog, pa hrana, pijača, rezervna obleka. Posebej hudo je lahko v nedeljo zjutraj - razbolele in morda tudi ožuljene noge, razbolela ramena, za silo prespana noč. Zaradi tega je pomembno, da člani ekipe pred udeležbo na ROT-u vsaj enkrat opravijo daljšo, po možnosti vsaj dvodnevno pot z nahrbtnikom. Primerna je kakšna gorniška tura, morda celo bolje v sredogorje. Tam preskusimo obutev, nahrbtnik, pripravljenost na daljši napor, ocenimo tudi, koliko hrane in pijače bomo potrebovali na poti. Vedeti namreč moramo, da so potrebe posameznikov različne, vsak nepotreben kilogram odvečne hrane v nahrbtniku pa se pozna. Fizična sposobnost članov ekipe je tako vsekakor na prvem mestu, vendar se zaradi tega ROT-a ni treba ustrašiti - vsak bolj aktiven tabornik že s hike-i, pohodi in podobnimi aktivnostmi vseskozi vzdržuje

zadostno fizično pripravljenost.

Na drugo mesto postavljam psihično pripravo ekipe. ROT je ekipno tekmovanje in moč ekipe je odvisna od moči najšibkejšega člana. Vsekakor bo nekdo izmed ekipe prvi omagal in zelo pomembno je, kako se v tem primeru odzove on sam ter ostali člani ekipe. Ravno v tem je največji čar in smisel ekipnih tekmovanj. Zagotovo imajo v tem elementu prednost bolj izkušene ekipe, tako po starosti tekmovalcev kot po tem, kako in koliko se med seboj poznajo. Za uspeh ekipe je nujno, da se člani med seboj razumejo, so si pripravljeni pomagati in da tudi vedo, kdo je česa sposoben. Prav je, da si vsi člani ekipe želijo udeležbe na ROT-u in da ni nekaj članov bolj kot ne proti svoji volji v ekipi le zato, da je ekipa popolna. Če je v petčlanski ekipi en član takšen je bolje, da ga pustimo doma in tekmuje ekipa s štirimi člani! Med petimi bo vsekakor nekdo vodja, ki bo "vlekel" ekipo,

drugi pa mu bodo sledili. Kaj lahko na tem področju naredimo v zadnjih tednih? Skupna udeležba vseh članov ekipe na aktivnosti, ki bo terjala nekoliko reševanja nepredvidenih razmer, bi bila kot naročena. Lahko je to kar kakšen fizično nekoliko težji podvig, kolesarski izlet, gorniški vzpon in podobno, še posebej, če ga izvedemo v slabem vremenu.

Šele na tretje mesto bi postavil sposobnost orientacije na terenu. Seveda je za ekipe, ki ciljajo na zmago, ta ključnega pomena, a tudi orientacijsko nekoliko slabše podkovane ekipe se lahko udeležijo ROT-a. Vedno je na progi nekaj KT postavljenih tudi na orientacijsko lažje objekte, vsaj tiste, kjer so risarske naloge. Pri težjih KT lahko računajo tudi na pomoč boljših ekip. Navsezadnje pa tudi ni nič narobe, če slabša ekipa kakšno KT izpusti. S tem lahko prihrani kar nekaj časa in moči in vseeno opravi progo, saj bo prav tako uvrščena. Dobra sposobnost orientacije tudi ni potrebna vsem članom ekipe. Dovolj je, da je v ekipi en dober orientacist, ki vodi preostale člane, vendar je koristno, da vsaj še eden tako dobro bere karto, da mu pomaga pri ključnih odločitvah ali da odkrije morebitno zmotu. To hkrati pomeni, da je koristno, če ima ekipa vsaj dve karti in kompasa. Glede sposobnosti orientacije na terenu se v zadnjih tednih ne da veliko storiti, morda kakšna vaja s pomočjo karte na terenu. Na GPS pa se ne zanašajte.

Nato pa pridejo na vrsto še vse ostale sposobnosti in znanja, ki prinašajo dodatne točke pri opravljenih nalogah na KT. Čeprav največ točk prinašajo skice, pa vendarle menim, da je pomembneje, kako bo ekipa prespala v bivalju in kaj bo pojedla po celodnevem naporu. Zato naj se člani vsekakor nau-

čijo postavljanja bivalja iz šotorskih kril in pri tem ne pozabijo na tiste elemente, ki sicer pri panogi mnogoboja niso pomembne. Poskrbite za ustrezno izolacijo podlage, še posebej, če se pričakuje dež. Ležalne podlage iz armafleksa najbrž ne boste pozabili, a tudi bivač vreča je v primeru dežja še kako dobrodošla. Pazite tudi, da se med celodnevno hojo spalna vreča in rezervna obleka ne zmočita, drugače nočnega spanca ne bo. Kline sicer taborniki znamo narediti v naravi iz vej, a za dobro napet bivač kar vzemite s seboj aluminijaste, kak žebelj za konice palic in pa primerno debele vrvice ustreznih dolžin. Pa dobro razmislite kam boste postavili bivač, da se v primeru nočnega dežja pod vami ne naredi potoček ali celo jezero, kot se je mnogim zgodilo na Rakitni na ROT-u 2000.

Koristno se je od staršev podučiti o tem, kako pripraviti golaž. Mnoge ekipe "spacajo" nekaj neužitnega, lakoto pa potešijo "iz nahrbtnika". Po napornem prehodu proge je mnogo bolje pojesti nekaj toplega, pa še za en obrok manj hrane nosimo v nahrbtniku. Glede suhe hrane pa naj vsak pri sebi oceni, kaj mu pri naporih najbolj ustreza. Pri hrani ni dobro varčevati s prostornino in maso.

Glede reševanja ostalih nalog pa si skušajte med člani ekipe kar najbolj razdeliti delo. S tem dosežete dvoje, vsak se bo pripravil le za nekaj nalog in na ta način lahko prihranimo veliko časa. Pogosto so naloge na progi razporejene tako,

da lahko ekipa hkrati izdeluje skico poti, skico terena, poročilo o prehojeni poti in profil terena, morda pa še skico minskega polja. Profil terena lahko začnemo izdelovati že med vrisovanjem KT. Pri izdelavi krokija prav tako sodeluje celotna ekipa, saj dva para merita, peti član pa riše. Idealne razporeditve del najbrž ni, saj ne moremo vnaprej predvideti, katere naloge se bodo lahko izvajale sočasno, zato je dobro, da nekatere naloge zna opraviti tudi več članov.

Za konec pa vendarle najpomembnejša misel: čeprav ROT je tekmovanje, kjer se prav vsaka opravljena naloga točkuje in kjer se ob koncu razglasi najboljši, pa vendarle za vsakega udeleženca predstavlja preskus samega sebe in svojih sposobnosti. Zato se, če tudi se še ne čutite sposobnega, za uspešno rešitev vseh nalog, preskusite, in na osnovi pridobljenih izkušenj se boste lahko že mnogo bolje pripravili za naslednji ROT.

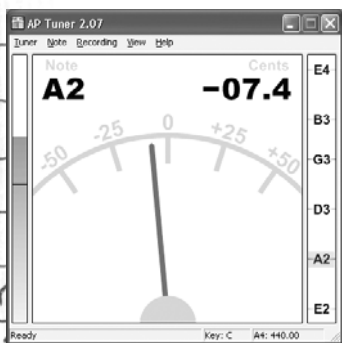
Foto: Bubi

Uglaševanje

Po napornem tabornem večeru in pripravah na predavanja naslednjega dne na inštruktorskem tečaju, človek ponavadi zjutraj "ne zglada tok zlo dobr", ko pa se cel tečaj nato "priplazi s plaže" - z jutranjega uglaševanja, pa so taborniki že boljše pripravljene na izzive novega dne. S kitaro je prav tako, igranje nam bo v veliko večji užitek, če bo kitaro dobro uglašena.

Najhitrejši in običajno najuspešnejši način uglaševanja kitare je s pomočjo majhne elektronske priprave - uglaševalca. Malo fizike in nekaj več elektrotehnike nas reši težav, katerih vzrok je naš zakrneli posluš. Za taborniške potrebe pravzaprav zadostuje katerikoli uglaševalec, ki je na voljo na trgu. Tudi najbolj preprosti digitalni uglaševalci bodo dovolj, zato pri tem besed ne bomo izgubljali. Zanimiva in preprosta rešitev - bolj za domačo rabo - je računalniški uglaševalec. Na svetovnem spletu je na voljo ogromno številno brezplačnih programov, ki vam na vašem računalniku z zvočno kartico in mikrofonom pričarajo kvaliteten uglaševalec

(npr.: http://www.hitsquad.com/smm/programs/AP_Guitar_Tuner/).

Večkrat se zgodi, da si ob tabornem ognju ne moremo pomagati z uglaševalcem. Takrat je pomembno, da zna-

mo hitro in brez pretiranega dolgočasnja publike, uglasiti naših šest strun. Uglašena kitaro ima tipična frekvenčna razmerja med strunami, višina osnovne strune pa je lahko (v določenih mejah) poljubna. Zaradi tega za začetek vedno rečemo, da je spodnja basovska struna (E) pravilno uglašena; ostale prilagajamo njej. Najenostavnejši način uglaševanja je takšen, da na nižji struni primemo ton, ki ustreza naslednji višji struni. To pomeni, da struno E primemo **na petem polju** in jo primerjamo s struno A. Povsem enako naredimo za vse višje strune, razen za 2. struno (H). Pri uglaševanju le-te spodnjo struno (G) primemo **na 4. polju**. Včasih se lahko pri takšnem uglaševanju poslužimo nekaj praktične fizike, pri čemer izkoristimo pojav, ki mu pravimo *resonanca*. Uho tako nadomestimo z očesom in ob brenkanju na spodnjo struno opazujemo odziv strune, ki jo uglašujemo. Ko sta frekvenci (tona) obeh strun enaki pravimo, da sta struni v resonanci. V tem trenutku je odziv (amplituda) proste strune največji, kar zlahka opazimo. S pomočjo poskusov in napak lahko struno precej natančno uglasimo.

Pri zgornjem načinu uglaševanja moramo biti pozorni na napake. Osnovna napaka, ki je posledica uglaševalčeve malomarnosti je, da pri prijemih spodnje strune na 5. oz. 4. polju le-

to nekoliko zvižemo. Zaradi tega je struna preveč napeta in ima tako nekoliko višji ton. Takšni napaki se najlaže izognemo z uglaševanjem s pomočjo **harmoničnih tonov**. Harmonične frekvence so pri struni tiste, ki jih dobimo, če struno pripravimo do tega, da zanihamo samo na polovici, tretjini, četrtni ... svoje dolžine. To storimo tako, da se s prstom leve roke narahlo dotaknemo strune na 12. (polovica), 7. (tretjina), 5. (četrtnina), 4. (ali 9. - petina) polju, ob udarcu na struno pa prst umaknemo. Izkaže se, da je frekvenca harmoničnih tonov pri dveh zaporednih strunah (npr. pri E in A) enaka, če nižjo primemo na 5., višjo pa na 7. polju. Izjema je spet pri 2. struni, kjer isto frekvenco dobimo, če struno G primemo na 9. (ali 4.) polju, struno H pa na 5.

Včasih se bo, predvsem pri kitarah z dolgim stažem v taborniških vrstah, zgodilo, da z nobeno tehniko uglaševanja ne bomo prav posebno zadovoljni. Vzrok takšnega nezadovoljstva ponavadi leži v slabo izdelanih ali poškodovanih kitarah, ki imajo npr. zvit vrat, zmanjnjene prečke, poškodovano kobilico, ipd. V takšnih primerih je kitaro najbolje uglasiti tako, da nekaj osnovnih, najpogosteje uporabljenih, akordov zveni čimbolje. Pri tem pa bo moral biti naš posluš osnovno vodilo.

NE POZABI!

UJEMI SVOJE SANJE

Himna Pow-wow

Besedilo: Domen Uršič, RAJ

Glasba: Luka Snoj, RaR

Spre

Uvod: G D C G D C G

G D
Sonce, dež, veselje, zrak,
C G
v poletnem jutru veder korak.

D
Mogoče v resniči ničesar ni,
C D G
vse kakor sanje se zdi.

D
Zadnja kaplja rose izhlapi,
C G
tam v daljavi skupina ljudi.

D
Sem res pri pravi ali pač ne,
C D G
množica neustavljivo privlači me.

D
Tam so Zemlja, Venera, Neptun,
C G
na tisoče živobarvnih lun.

D
Prišle so, da tukaj se dobijo
C D G G⁷
in ustvarijo novo galaksijo.

C D
Prišli smo v novo galaksijo,
G e
da malce poživimo ta svet.

C D
Prišli smo v novo galaksijo
C D G G⁷
resnično noro dobro se imet.

C D
Prišli smo v novo galaksijo ...
(drugič ponavljamo brez G⁷)

G D
Zunaj dežuje, a komu sploh mar,
C G
vsak je na svojem planetu gospodar.

D
Tudi v šotoru lahko je lepo,
C D G
a še lepše je, ko postane vedro.

D
Sonce dež, veselje, zrak,
C G
v poletnem jutru veder korak.

D
Mogoče resnično nič več ni,
C D G
saj deset dni vsak v sanjah živi.

C D
Prišli smo v novo galaksijo ...

C D
Prišli smo v novo galaksijo ...

TABORNIŠKA FOTOGRAFIJA

Tekst in fotografije: Blaž Verbič

Čar v črnem in belem

Letos smo na enem od taborjenj po nekaj letih z udeleženci spet razvijali črno-bele fotografije. Čez dan posnete fotografije so si člani vodov zvečer sami razvili v improvizirani temnici. Navdušenje nad pogledom v banjico z razvijalcem, kjer je fotografija pod rokami vsakega udeleženca posebej nastajala, je bilo veliko. Čar črno-bele fotografije kljub vsej digitalni tehnologiji torej ostaja ...

Črno-bela fotografija ima kljub vsem novitetam še vedno trdno zakoreninjen prostor v fotografiji. Še vedno se jo namreč uporablja za portretno, arhitekturno, dokumentarno fotografijo ali kot v našem primeru takrat, ko želimo enostavno in poceni razviti nekaj fotografij.

Prednosti črno-bele fotografije

Dolgo časa ljudje ob črno-beli fotografiji sploh niso pogrešali barv. In še danes se

ob pogledu na črno-belo fotografijo lahko zavemo, da barve v našem svetu niso najpomembnejše sporočilo. Črno-bela fotografija nam namreč daje poudarek predvsem na linije, kompozicijo, svetlobo, sence in kontraste. Prav zato se jo uporablja v portretni fotografiji, kjer nas ne zanima ten kože, pač pa le poteze obraza. S črno-belo fotografijo lahko naredimo zanimive portrete tabornikov v akciji. Portreti starejših ljudi z izrazitimi potezami na obrazu, ki kažejo kljubovanje času so skorajda obvezno vedno posneti v črno-beli tehniki. Prav tako fotografije arhitekture, kjer se fotograf s črno-belo fotografijo najbolj približa arhitektovi risbi. Zaradi nostalgичnega pridiha se jo uporablja tudi v modni in art fotografiji. Še vedno pa se jo uporablja tudi kot arhivski dokument, saj je črno-bela fotografija razvita na črno-bel papir časovno najboljše fotografski dokument.

Črno-bela fotografija danes

Današnje tehnike omogočajo izdelavo črno-belih fotografij tudi brez uporabe ČB filma, papirja in kemikalij. Že nekaj časa razvijajo črno-bele fotografije na običajen papir skorajda v vsakem fotografskem studiu. Pri tem pa pride do izgube kontrastov in kvalitete, a vseeno dobimo v roke črno-belo fotografijo. Prav tako praktično vsi digitalni fotoaparati omogočajo nastavev za fotografiranje črno-bele fotografije, lahko pa barvno digitalno fotografijo v črno-belo pretvorimo v računalniškem grafičnem programu. Spet dobimo fotografijo, ki je res črno-bela, vendar brez nekaterih pomembnih detajlov, ki jih sicer črno-bela fotografija nosi.

Prav zaradi vsega naštetega pa črno-bela fotografija še ne hodi v pozabo. Slednje in morda najpomembnejše pri črno-beli fotografiji pa je, da omogoča fotografu, da se z izdelavo fotografij poigra sam od začetka do konca in obenem spozna osnovne zakonitosti fotografije. Poznavanje le-teh pa potrebujemo tudi v dobi digitalizacij, čeprav se tega večina novodobnih fotografov ne zaveda.

In marsikdaj je črno-bela fotografija voda na taboru, ki jo udeleženec prinese s seboj domov in ki si jo je sam razvil, mnogo lepši spomin na tabor kot zgoščenka s tristo digitalnimi fotografijami.

V naslednji številki revije Tabor si bomo na kratko ogledali, kako doma ali na taboru postavimo fotografsko temnico in razvijemo fotografije.

Pow wow fotografski natečaj

Črna luknja, časopis zleta Pow wow v Ilirski Bistrici, je v svoji 9. številki in na internetni strani objavila natečaj za najboljšo fotografijo s Pow wow-a. Natečaja se je udeležilo 5 avtorjev, vsak s po tremi fotografijami.

Fotografije so prikazale zanimiv pogled na zlet s strani udeležencev, vodnikov in osebja. Nasproti pričakovanjem je bilo na fotografijah prikazanih manj aktivnosti vodov ter več portretov, tihožitja in umetniškega pristopa. Pri nekaterih fotografijah je šlo za zelo posrečeno izbrane motive, ki pa žal zaradi klasičnih fotografskih napak niso mogli biti dobro uvrščene.

Fotografije je ocenjevala tričlanska komisija. Pri tem se je odločila, da podeli naziv najboljša fotografija posnetku animatorjev, ki visijo z drevesa. Fotografija namreč, kljub temu da s fotografskega stališča ni zahtevna in dovršena, predstavlja zanimivo kompozicijo in sporočilo. Avtor fotografije je Tomaž Sinigajda - Sini iz Šoštanja. Za dosežek mu iskreno čestitamo.

Poleg te fotografije pa smo se odločili, da posebej pohvalimo in predstavimo še dve. Prva od teh prikazuje ujeto aktivnost - vodni tobogan. Pri tem je avtorica fotografije Veronika (RMV) ujela ključni trenutek - izraz na obrazu drsalca na dnu tobogana in vodne kapljice okoli njega. V ozadju pa so lepo vidni ostali člani voda.

Druga zanimiva fotografija pa prikazuje fotografsko precej zanimiv posnetek vozička za prevažanje soli. Posnetek je verjetno nastal na enem od izletov na morje, ki so bili organizirani v okviru zleta, vendar pa na posnetku manjka življenje in akcija. A kljub temu si avtor fotografije Blaž Vičič (RSa) zasluži pohvalo za dobro fotografijo.

Kljub temu, da smo pričakovali nekoliko večjo udeležbo smo bili z natečajem zadovoljni. Zato še sporočilo za naprej - fotografirajte dalje ter lovite zanimive trenutke in kompozicije. V prihodnje bomo namreč v reviji Tabor pripravili še kakšen podoben natečaj.

Vsem sodelujočim se za poslane fotografije zahvaljujemo in obenem čestitamo.

Nagrajenec za najboljšo fotografijo prejme knjigo Urške in Andreja Stritarja "Z otroki v gore".

Člani komisije: Blaž Verbič, fotograf, Marko Svetličič, fotograf in Aleš Cipot, v.d. urednika revije Tabor.

Zgodovina astronomije - kako se je vse skupaj začelo

Kot nam govori zgodovina, naj bi se vse skupaj začelo v mestu Milet v Mali Aziji, kjer so se prvi jonski monisti oziroma miletski filozofi narave: Tales, Anaksimander in Anaksimenes prvič vprašali: "od kje vsa ta raznolika pojavnost v naravi". Prepričani so bili, da je svet urejen in racionalen - da je torej "kozmos".

Takole so si umetniki predstavljali Aristotelovo razlago Vesolja.

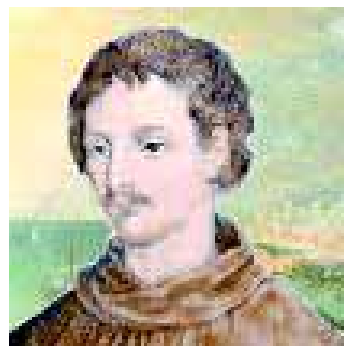
Delili so naravo na "physis" - tisto, kar nastaja spontano iz notranjih vzgibov in "techne" - tisto, kar nastaja zaradi naše neposredne dejavnosti. Njihovo idejo, da je v svetu neka notranja naravna logika, ki ni odvisna od bogov ali višjih bitij, bi lahko postavili celo za temelj celotne znanstvene tradicije. Ta notranja logika naj bi bila čisto preprosta, po možnosti eno samo jasno načelo. Tales je napovedal sončni mrk že 28. 05. 585 pred našim štetjem. Najverjetneje si je pri tem pomagal z babilonskimi kronikami. Njegova dognanja bi lahko povzeli z dvema tezama: a) "vse je voda" in b) "magnet ima dušo". Voda lahko spreminja agregatna stanja (led, tekočina, para) in hkrati ostaja ista (enaka) in hkrati različna (drugačna). Anaksimander je prvi uporabil pojem "pravzrok" ali "arhe", ki je prvi-

na prav vsemu, kar biva in je hkrati neskončno in nedoločeno. Anaksimenes je postavil kot osnovni gradnik sveta - zrak, kar je na prvi pogled korak nazaj od ideje Anaksimandra. Pa vendar vplelje za faktor pojavnosti snovi - stopnjo zgoščenosti zraka - torej ko se zrak redči, nastane ogenj, pri zgoščevanju pa nastane najprej veter, potem oblak, nato voda ter zemlja in skale ...

Kot alternativo jonskim naravoslovcem so uvedli Pitagorejci, ki so verjeli, da je pojavni svet urejen kozmos, ki mu vlada harmonija številskih razmerij. Pitagorejci so menili, da za pojavi v naravi ne stoji kakšen materialni element, ki se kaže na različne načine, ampak je za pojavnim svetom nematerialno število "arithmos" - "Vse, kar je možno spoznati, ima število. Brez nje ga ni moč nobene reči, ne z mislijo zajeti, ne spoznati." Vendar so Pitagorejci naleteli tudi na krizo v številski harmoniji. Če vzamemo za primer kvadrat, ki je eden najenostavnejših geometrijskih likov, ki ima štiri enake stranice, hitro lahko dokažemo, da njegova diagonala nikakor ni v celoštevilskem razmerju s stranicami. Še večja kriza nastopi pri krogu, kjer je za izraze medsebojnih razmerij premera in obsega (ali ploščine) neobhodna uporaba števila Pi, ki je naravno število z neskončno decimal-

kami in ga ne moremo izraziti z nobeno formulo celoštevilskih vrednosti.

Heraklit je pristop jonskih filozofov narave obrnil na glavo. Jonski naravo-

Ljudje smo si v različnih obdobjih različno razlagali svet in Vesolje.

slovci izhajajo iz osnovne prvine "prapočela - arhe", ki je ves čas ista in nespremenljiva, Heraklit pa pravi, da je stalnost le navidezna: "Ni mogoče dvakrat stopiti v isto reko niti se dvakrat dotakniti minljive bitnosti v istem stanju, temveč se ta v ostrini in hitrosti spremembe razprši in zopet zbira, prihaja in odhaja". Reka je navidezno vseskozi ista, pa vendar, ko drugič stopimo v reko dejansko stopimo v drugo vodo, ki je medtem pritekla po strugi. Da pa se nekaj spremeni, mora hkrati ostati isto in biti drugačno. Nastajanje in spreminjanje je tako večni boj nasprotij. "Boj je oče vsega in vsemu kralj". Heraklit je močno vplival na Platona, ki je povzel njegovo tezo, da se materialni svet ves čas spreminja, a je prav zaradi svojega spreminjanja nespoznaven, kar za Platona pomeni, da materialni svet na nek način ni povsem resničen, saj lahko spoznamo le večni, statični nematerialni svet idej.

Parmenid predstavlja bistveni preobrat v filozofiji pred Sokratom. Njegovo temeljno izhodišče je predpostavka, o ujemanju misli in bivajočega: ". . . saj je misliti isto, kar biti." Parmenid je trdil tudi, da če nekaj (sedaj) ne obstaja, potem tudi ne more obstajati (recimo v prihodnosti). S tega vidika pride tako tudi do velike krize jonskih naravoslovcev. Parmenid je namreč pokazal, da so jonski naravoslovci predpostavljali obstoj neobstoječega, kar pa je nesmisel.

Anaksagora, Empedokel in atomisti skušajo rešiti znanost in razumevanje narave iz slepe ulice predvsem z nesprijemanjem Parmenidovih strogih načel glede obstoja le enega, večnega, nespremenljivega, polno bivajočega. Ne strinjajo se s Parmenidovim sklepom, da gibanja v resnici ni, vendar hkrati sprejemajo njegovo tezo, da ni nastajanja in propadanja (porajanja in izginjanja).

Platon razdeli svet na dva dela: na idejo, ki ustreza originalu in stvarnosti, ki je bolj ali manj posrečena kopija originala. Kot primer lahko vzamemo kroglo (ali katero koli drugo telo) ki je v ideji popolna, v stvarnosti pa ideala ni - so le približki, katerih odstopanje um bolj ali manj zanemarija. Zemlji na primer pravimo, da je okrogla, kar predstavlja ideal - v resnici vemo, da gre za Geoid in je le približek krogli. Platon razlaga da določene oblike in pojme dojemamo kot idealne zato, ker je bila naša duša še pred rojstvom "na obisku" v svetu idej, kjer so se ji v spomin vtisnile določene podobe (med drugim tudi idealni matematični liki). Tako sedaj v čutnem svetu le prepoznavata te idealne like oziroma se spominjata idej. Po Platonu spoznavanje ni nič drugega kot spominjanje idealov iz sveta idej. Na ta način je Platon povezal ideje jonskih naravoslovcev z idejami Pitagorejcev in postavil dober temelj za Aristotelovo fiziko.

ZNANA IZJAVA

Cilj vzgoje je v tem, da daš telesu in duši vso lepoto in popolnost, ki jo more imeti. (Platon)

Aristotelova fizika, rokopis, kjer je v osmih knjigah zbran Aristotelov pogled na naravne pojave, je predstavljal velik vpliv na razumevanje sveta in naravnih pojavov za kar poldrugo tisočletje. Prav zaradi tako močnega vpliva, ki ga je imel še v srednjem veku, ga smatramo celo za oviro pri razvoju znanosti, kot jo poznamo danes. V astronomiji je postavil tri osnovne značilnosti: geocentrizem (Zemlja je v središču vesolja), heterogenost (vesolje iz dveh regij: sublunarne in supralunarne) in finitizem (onkraj sfere zvezd ni ničesar materialnega).

Aristotelov model vesolja popolnoma ovrže šele Giordano Bruno v 16. stoletju s svojim modelom neskončnosti vesolja, za kar plača z življenjem. Inkvizicijska obtožnica, na podlagi katere je bil obsojen na smrt na grmadi, ga bremeni zagovarjanja obstoja mnogih svetov in neskončnosti vesolja, zanikanje troedinosti Boga, istovetenje Svetega Duha z naravnim duhom, ... Obsodba je izvršena 17. 2. 1600, Bruno pa jo sprejme z besedami: "Vi, ki sodbo izrekate, se je bojite bolj kot jaz, ki jo sprejemam".

LUNINE MENE

Zadnji krajec	06. 09. 2004	ob	17:11
Mlaj	14. 09. 2004	ob	16:29
Prvi krajec	21. 09. 2004	ob	17:55
Polna luna	28. 09. 2004	ob	17:09
Zadnji krajec	06. 10. 2004	ob	12:13
Mlaj	14. 10. 2004	ob	04:48

VZHODI IN ZAHODI SONCA

1.09.	Vzhod: 06:23	Zahod: 19:40
15.09.	Vzhod: 06:40	Zahod: 19:13
1. 10.	Vzhod: 07:01	Zahod: 18:42
15. 10.	Vzhod: 07:19	Zahod: 18:16

PREDSTAVITVE RODOV

Rod Samorastniki

Leto ustanovitve: 1998, z združitvijo čete Samorastniki iz Zmajevega rodu (1989) in Rodu Zvezda (1977).

Področje delovanja: Ljubljana (Zadobrova, Polje, Sostro, Kašelj, Vevče).

Število aktivnih članov: 90.

Struktura rodu: 7 vodov MČ, 5 vodov GG, 2 kluba PP, 1 klub grč.

Najbolj zagrizen popotnik: Janvit Bajt, Preglov trg 3, Ljubljana, 031/880133, janvit85@hotmail.com.

Spletna stran rodu: <http://samorastniki.rutka.net>.

Simbolika rodovega imena

Ko se je na podbudo Aleša Ferenc ustanavljala prva enota Zmajevega rodu v Polju v Ljubljani, je nobena od ostalih štirih čet ZR ni želela vzeti pod svoje okrilje. Zato je bila ustanovljena samostojna četa s simboličnim imenom četa Samorastniki. Ta je imela na začetku le en vod, nato pa naprej pridno rasla do ustanovitve rodu.

Navadna sretena

(*Geum urbanum* L.)

Je 25 do 50 cm visoka trajnica. V zemlji ima kratko in debelo korenino. Korenina diši po klinčkih. Iz nje požene dlakavo steblo. Listi so pecljati in lirasto pernatí. So neenako nazobčani. Vsak list ima dva široka nazobčana prilistka. Cveti od junija do avgusta. Cvetovi so zlato rumeni. Rastlina raste po gozdovih, senčnih krajih, med grmovjem, v živih mejah. Nabiramo korenino in cvetočo zel.

Učinkovine: grenčine, čreslovine, smola, škrob, hlapno olje, v katerem je najvažnejša vsebina evgenol.

Uporabnost: Pomaga pri črevesnem in želodčnem katarju, pri prebavnih motnjah, krčih, glavobolu in nervozi. Uporabljamo jo tudi za juhe, prikuhe, solate in čaj.

Čaj iz sretene

2 čajni žlički zeli prelijemo s skodelico vrele vode in pustimo stati 15 minut. Čaj odcedimo in ga pri želodčnih težavah pijemo trikrat na dan pred vsakim obrokom.

Z mlačnim čajem lahko izpiramo tudi dlesni v slučaju vnetja sluznice.

Solata iz sretene

Potrebujemo: 10 dag mladih listov sretene, 4 mlade čebule lahko so tudi čemaževi listi, 2 jajci, 2 dl kisle smetane, sol, poper.

Mlade liste dobro operemo in jih drobno narežemo skupaj s čebulo. V skledi solato posolimo in popopramo, po vrhu narežemo jajci na kolobarje in prelijte s kisló smetano. Narahlo potresemo, pustimo stati nekaj časa, nakar solato hladno postrežemo.

Juha

Potrebujemo: 5 dag mladih poganjkov sretene, 10 dag kislice, 5 krompirjev, 1 strok česna, 2 dag masla, 3 žlice kisle smetane, 1 liter vode ali juhe iz kocke, sol, poper.

Drobno narežemo poganjke sretene, krompir narežemo na drobne kocke. Na maslu ali olju prepražimo drobno narezan česen, da porumeni, dodamo zelenjavo in vse skupaj zalijemo z vodo ali juho. Kuhamo tako dolgo, da se zelenjava zmehča. Tedaj dodamo na drobno narezane liste kislice, posolimo, popopramo in še nekaj časa kuhamo. Pred serviranjem v juho umešamo kisló smetano.

Lanež, osamljen vrh blizu Raduhe

Jesen v visokogorju

Jesen v gorah je lahko posebno prilačna in slikovita. Čeprav se dnevi že nesramno krajšajo, se v tem času ostena, trate, gozdovi in vrhovi barvito razkazujejo v intenzivnih oktobrskih barvah. Posebno nečimrni so žilavi macesni, ki žare v kratkotrajnem zlatu, kmalu nato pa se iglice osujejo in pripravijo na mrzle vetrove in zimske padavine.

Dolinski megli lahko pogosto pobegnemo navzgor med vršace, navzgor do prijaznega sonca. Tokrat vas vabiva v pogorje Raduhe, razpotegnjenega apnenčastega slemena, ki ga je igra naravnih sil v geološki preteklosti ločila od osrednjega dela Savinjskih Alp in postavila na druo stran reke Savinje. Hrbet ne kaže enovite podobe, ampak se nekajkrat zviša in zniža. Najvišjo točko doseže Velika Raduha (2062 m), nekoliko nižja je Mala Raduha (2029 m), najnižji vrh pa je Lanež (1925 m), ki leži blizu razpoznavne škrbine Durc. Greben se tu še zadnjič resno dvigne v planotast vrh, ki nudi dovolj prostora in varnosti mlajšim obiskovalcem in skupinam. Paziti pa moramo, da ne pogledujemo preveč na drugo stran. Rob

stene se namreč odrezavo in odločno odlomi v globoki prepad.

Prijaznejša in manj zahtevna je južna in jugozahodna stran pogorja, ki je pokrita z gozdovi, pašniki, ruševjem ter s posameznimi trdoživimi macesni. Na nižjih bregovih so postavljene velike, trdne kmetije, ki se preživljajo z živinorejo, gozdarstvom, naprednejše pa tudi s kmečkim turizmom. Višje nas v lepem vremenu čakajo gorska pohajkovanja in odkrivanja.

Za obisk tega konca Slovenije si moramo rezervirati dovolj časa. Tu je namreč skrita Snežna jama, ki sodi med najlepše visokogorske jame pri nas. Dolga je več kot 1000 m, globoka več kot 100 m in bogato okrašena s kapniki. Za znamenitost skrbijo jamarji iz Prebolda. V hladne globine vas popeljejo kar s karbidovkami (jamskimi svetilkami), za avanturo pa morate biti primerno obuti in oblečeni. Za urnik ogledov se je dobro predhodno pozanimati.

Izlet olajša tudi gostoljubna Koča na Loki, ki je stalno odprta med pla-

Višina izhodišča: 1400 m
Višina: 1925 m
Višinska razlika: 525 m

ninsko sezono, ostale podatke pa dobite s pomočjo sodobne računalniške tehnike (na internetu). Hojo do našega cilja nam precej skrajša gozdna cesta, ki nas pripelje v bližino jame in planinske postojanke. Primerna je predvsem za osebna vozila, nanjo pa se podajo tudi pogumnejši vozniki avtobusov.

Izhodišče

Približno 3 km pred Lučami se ob potoku Dupeljnik od ceste Ljubno - Logarska dolina odcepi stranska cesta. Najprej strmo sledi potoku, nato pa se vije po zaraščenih pobočjih pogorja. Na križiščih nam pomagajo oznake za Snežno jamo in Raduho. Po približno 10 km začne cesta prečiti pobočja skoraj vodoravno. Med vožnjo lahko opazimo odcep na bližnjo planino, mi pa nadaljujemo vožnjo do parkirišča planinske koče. Če želimo obiskati še Snežno jamo, nadaljujemo z vožnjo še približno 2 km.

Vzpon

Vozilo pustimo na parkirišču, ki je namenjeno koči. Do nje nas nato vodi kakšnih 150 m vzpona ali slabe pol ure hoje.

Pri koči poiščemo odcep za Raduho. Sledimo ji do naslednjega križišča. Tu izberemo desni odcep proti Durcam. Steza se vije v kraškem svetu, poraščenem z rušjem, kasneje pridemo do Vodotočin, kjer naletimo na izvirke in korita. Še malo truda in že smo na škrbini Durce (1910 m), kjer se nam pridruži pot iz Grohata. Usmerimo se desno ter poiščemo oznako za Lanež. Do našega cilja nam pomaga stezica, ki je ponekod izsekana skozi gosto rušje. Vrh je prostran, udoben in kar vabi k počitku.

Vrnitev

V rušju bomo opazili izsekano stezo, ki nas vodi desno, ob slemenu in po strmem pobočju do uravnave Konjske loke. Tu se obrnemo po manjši dolinici navzdol. Markacijam sledimo do zružitve poti in naprej do kočice.

Če imamo še dovolj energije, si lahko izlet podaljšamo še z obiskom Velike Raduhe. Z vrha Laneža se po isti poti vrnemo nazaj do Durc. Tu se obrnemo levo, prečimo pobočja Male Raduhe in se nazadnje vzdignemo do najvišje točke. Naše pohajkovanje lahko končamo s hitrejšim spustom do kočice ali pa ga zaokrožimo s spustom do planine Arte in Snežne jame.

Nevarnosti

Pot na Lanež je lahka. Nekoliko več previdnosti in smisla za orientacijo potrebujemo pri vrnitvi z vrha (pomanjkljive oznake). Pri sestopu nam pomaga na novo izsekana steza v rušju. Na vrhu, pozor! Ne približuj roba stene!

Če si izberete daljšo različico izleta, uporabljajte zemljevid in pazite na oznake ob poti.

Najprimernejši letni časi:

Primerno predvsem za kopne letne čase, za izurjene in primerno opremljene tudi pozimi.

Casi (za Lanež)

- Parkirišče - Koča na Loki: 0.30 ure
- Koča na Loki - vrh: 1, 30 ure - 2 uri
- Povratek do ceste: 1, 30 ure
- Skupaj: 4 - 5 ur

Zemljevid:

Zemljevid Kamniško - Savinjske Alpe, 1:50 000. Geodetski zavod Slovenije, 2000.

Ajda

METODE

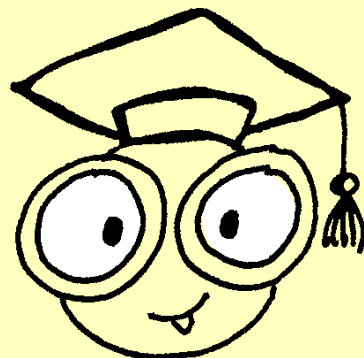
Tema: Pomen taborniške prisege.

Situacija: Vodov sestanek.

Sodelujejo: Člani voda GG oz. PP-ji in grče.

Namen: Predstaviti pomen taborniške prisege in doseči, da udeleženci razumejo, kaj pomeni prisega preko pogovora, in tako, da delijo svoje mnenje z drugimi in ustvarijo skupino.

Pripomočki: listi papirja, da si sproti zabeležimo naša razmišljanja, pisala, večji papir, na katerega ob zaključku zapišemo skupno mnenje.

Snežena kepa

Metoda dela: Snežena kepa je hkrati metoda in oblika dela.

Oblika dela: Snežena kepa je hkrati metoda in oblika dela.

Opis: Metoda oz. oblika dela, ki jo imenujemo Snežena kepa je namenjena predvsem starejšim - gozdovnikom, popotnikom in grčam. Metoda je primerna za diskusijo o temi, o kateri že na začetku vemo, da ne bomo uspeli popolnoma uskladiti mnenj. Metodo lahko uporabimo tudi kot ledolomilca (Icebreaker) - igro spoznavanja.

Izvedba: Najprej udeleženec sam razmišlja o problemu oziroma temi, nato to deli z enim ali dvema udeležencema, takšne majhne skupine se nato grupirajo, dokler Snežna kepa ne zajame celotne skupine.

črna luknja

Vic

Kaj dobiš če Vičota poliješ z jogurtom?
Batine!

Varnostna služba

Najbrž ste jih dodobra spoznali. S svojimi vodnimi pištolami, CB radijskimi postajami in rdečimi majicami z napisom Security so obvladovali ves zletni prostor. Da, to so naši varnostniki. 17 redarjev in redark, 5 gasilcev in 2 zdravstveni delavki je skrbelo za red, požarno varnost in zdravstveno pomoč. Vodja varnostne službe Gašper Rupnik-Gušter je na začetku Pow wowa izjavil, da je s svojo ekipo zadovoljen in da je delo varnostne službe eno najzahtevnejših.

Usoda ju je združila, sekira ju je rešila

V soboto pred kosilom sta se dva namerno skoraj združila za vedno. Andraž in Žiga sta se ob sedenju za mizo II. baze Merkurja igrala s kovinskimi (!) lisicami. Pravzaprav se je z njimi "igral" Andraž, jih priklenil na svojo levo roko in nato še na Žigovo. Andraž je ob tem izjavil: "Sam' kar še manjka je, da se ključ zlom". In se je res - v Žigovi mirni roki. V strahu, da bosta za vedno ostala (ne)srečen par, sta se ključavnice lotila z vsem, kar sta imela: zobotrepci, žica, kljukica, žebliji ... Rešila ju je sekira. Andraž ju je najprej ločil, nato pa sta lisice razklenila z nožem iz pribora. Kar je ostalo je Žiga vzel za spomin. Zakaj le?

Člani voda

Izbor pripravil: Blaž V.

Izjava

"U zadne pu ure sm se že dvakrat urezu ..."

Misel

Svet je okrogel zato, da ga lahko obkroža prijateljstvo.

Osmerosmerka

V osmerosmerki najdi besede, ki so pripisane spodaj, nato pa črke, ki ti ostanejo, po vrsti preberi.

SONCE, ZVEZDE,
VENERA, URAN,
ZEMLJA, MARS,
SATURN, MERKUR,
PLUTON, NEPTUN,
JUPITER.

J	V	E	N	E	R	A	G
R	U	K	R	E	M	A	L
A	R	P	L	U	T	O	N
S	A	K	I	S	R	A	M
O	N	E	P	T	U	N	S
N	A	J	L	M	E	Z	I
C	J	S	A	T	U	R	N
E	Z	V	E	Z	D	E	A

Meteorčki

V ambulanti so medicinke ponosno predstavile novo pridobitev. Prvo pomoč lahko nudijo še hitreje, saj se po zletnem prostoru vozijo z novim reševalnim kolesom. Težava je morda le v tem, da bodo mogoče zaradi predivje vožnje prvo pomoč potrebovale najprej one.

Na nogometnem igrišču je nekdo poškodoval gol. Besede vodje nogometnih aktivnosti niso primerne za objavo, vendar naj ima krivec vseeno slabo vest.

Parčkanje se dogaja. Po podatkih Agencije za nočni red, mir in moralo je marsikateri vesoljec v času Pow wowa jutro dočakal na tuji lokaciji.

Merkur - sam svoj mojster

Zadnja kaplja rose izhlapi, tam v daljavi skupina ljudi ... Z dvajsetimi sušicami in tisoč metri vrvi. In z znanjem in izkušnjami s področja pionirstva. Kmalu je sonce začelo pripekati in pot je tekla v potokih. Križne vezave smo vezali že miže. Delalo je sedem močnih in postavnih pionirjev, ob dviganju mogočne konstrukcije pa vsaj trikrat toliko. Postavimo vhod, se odpravimo na hajk, in ko pridemo nazaj na naš planet opazimo, da je najvišja konstrukcija v taboru porušena. Popolnoma razumljivo - staffovci ne prenesejo poraza, zato so naš spektakularen vhod porušili pod pretvezo, da ni stabilen. V ta namen smo pionirji zgradili najstabilnejši objekt v taboru. Upamo samo, da se varnostniki ne bodo odločili vhoda spet podreti. Staff - premagani ste!

Pionirji z Merkurja (Fora, Bajš)

Akrostih

Pow wow zgodil se je, dogaja se,
pomisli kaj vse prinaša ti.

Od izzivov do adrenalina vse,
v blatu povaljaj se na 1, 2, 3.

What's up odmeva po vesolju
pridruži se še ti veselju.

Where are you from, je tipično vprašanje,
značilno za mednarodne izmenjave.

Od zdaj naprej vesolju združeni,
nepremagljivi in ponosni vsi.

Waaauu zakličemo samo,
da na Pow wow pomislimo.

Bača, Neptun, baza I

Tata Pow wowa

Sedem let star Vojko Vičič je šel prvič na taborjenje. To je bilo leta 1977. Danes ga taborniki poznamo kot Vičota. Bil je vodja organizacijskega odbora za Pow wow - skratka "ta glavni" pri pripravi tega zleta. Po 27-ih letih je še zmeraj zagrizen tabornik. Pravi, da te nekaj upiči, že ko greš prvič na taborjenje: "Taborništvo je kot droga, ker se ga težko rešiš".

Anketa: "Ful je blo v redu"

Domen, Neptun

Za jest je bil najboljši šmoren. Najprej smo ga poskusili speči sami, pa ni bil tako dober. Potem pa nam ga je spekel vodnik.

Anže, Mars

Na splošno je bilo na celem taboru super. Med staffovci sem bil edini skvnt, sicer pa je skvnt še en vodnik in pa en udeleženec, tako da zastopamo vse tri barve. Med taborniki se zelo v redu počutim.

Saša, Jupiter

Če bo še kdaj Pow wow, bom zagotovo šla. Spoznala sem veliko novih prijateljev in vsi so se mi podpisali na rutko, tudi Irci in Portugalci.

AvEx Beteburg, Saturn

Here it was cool! People were friendly and we have made a lot of connections. There were a lot of activities we have enjoyed. We preferred survival track and shopping in Ljubljana.

Predstavitve planetov

Neptun

Planet Neptun vodi prikupna Špela L., ki rada pohvali vodnike, ne glede na to, da radi zamujajo na sestanke. Ponosni so na večerne programe, v katerih najbolj blesti vod z imenom Psi.

Merkur

Naj zadeve na Pow wovu po mnenju Merkurčanov: skriti prijatelj, proga preživetja, obiski fantov na Neptunu in hrana.

Naj trač z Merkurja - Rim-šim-šim je zelo priljubljena igra. Kakor pravi Špela P., vodja planeta Merkur, jo obiskujejo tudi prebivalci drugih planetov.

Saturn

V taborniški galaksiji je največji Saturn. Gre za najbolj mednarodni planet, saj so v njem poleg Slovencev prebivali tudi Luksemburžani, Portugalci in slovenski skvnti iz Italije. "Ker je Saturn tako narodnostno mešan, je svojevrsten izziv. Nočni program moramo izvajati kar v treh jezikih," pravi Jež, vodja planeta.

Jupiter

"Vzdušje na Jupitru je dobro, imamo se lepo," pravi Nina, vodja Jupitra. "Zelo sem ponosna, da smo postavili tako dober vhod v tabor. Vodniki so samoiniciativni, skrbijo za večerni program."

Pow wow v številkah

Na Pow wovu je bilo 1092 taborečih. Od tega jih je bilo 712 (GG-jev in vodnikov) iz Slovenije.

92 udeležencev je bilo iz Italije, 53 iz Portugalske, 49 iz Luksemburga, 21 iz Irske in 8 iz Nemčije.

Med taborečimi je bilo 157 članov osebja, od tega 3 z Nizozemske in 1 iz Srbije.

Tina in Primož

FACA
Blaž Verbič

Naj vaju najprej na hitro malo predstavimo. Koliko let sta že pri tabornikih, kakšna je vajina funkcija v rodu in kje vaju kaj lahko srečamo?

Tina: Pri tabornikih sem 10 let. Trenutno v rodu opravljam funkcijo starešine ene izmed čet v Rašiškem rodu, prej pa sem bila načelnica PP kluba. Zadnja akcija, na kateri sem bila, je Pow wow, kjer sem bila prodajalka v kantini.

Primož: Tabornik sem 15 let in zdaj sem v rodu le še član. Na Pow wow sem prišel kot gost, potem pa sem tam kar

ostal in popravil kolesa.

Na Pow wowu smo vaju lahko podnevi videli žonglirati in vrteti diabolo, zvečer pa bruhati ogenj in vrteti goreče verige. Tina, ti si celo sodelovala na večerini otvoritveni slovesnosti s točko vrtenja ognja. Od kod ideja za vse te akrobacije?

T. in P.: Nekaj let nazaj se je naš Pero vrnil s Krearte, kjer se je naučil bruhati ogenj in je tega naučil še ostale. Ideja za ostale stvari pa se nama je utrnila kasneje sama od sebe. Vse stvari počneva skupaj in se tako dopolnjujeva, izpopolnjujeva. Vendar pa nama to jemlje kar precej prostega časa.

Kje sta se vse to naučila?

T. in P.: Naučila sva se več ali manj vse sama, s pomočjo interneta, videokasete in z opazovanjem tistih, ki so to že znali. Ko enkrat pogruntáš trik, ga je treba še na vse načine zvaditi, tako da ti vse skupaj vzame kar nekaj časa.

Koliko časa se že ukvarjata s tem?

T. in P.: Verige vrtiva približno eno leto, prav tako diabolo, žonglirava pa dober mesec.

Torej se s tem tudi bolj resno ukvarjata. Imate morda kakšno skupino, s katero nastopata?

T.: Ja. Skupaj s še štirimi Rašičani – Luko, Tino, Perotom in Uršo imamo skupino "Spining šplenke" in bruha-

mo ogenj ter vrtimo goreče verige. Skupino smo sicer ustanovili lani, bolj resno pa smo se zadeve lotili pred pol leta. Od takrat naprej ne nastopamo le na rodovih akcijah, ampak tudi na kakšnih lokalnih prireditvah. Imeli pa smo tudi že dva nastopa na srednjeveških dnevih na gradovih. Torej, če na kakšni prireditvi potrebujete spektakularno točko z ognjem, se lahko obrnete na nas. ☺

Kot vsak hobi verjetno tudi ta ni ravno najbolj poceni. Kje pa dobite denar za vse pripomočke?

P.: Res je! Stroškov s tem hobijem je kar nekaj. Stroške nastopov nam načeloma pokrijejo gostitelji, za vaje pa se moramo znajti sami. Na začetku pa so trpeli naši žepi.

Glede na to, da se ves čas »igrate z ognjem« - v dobesednem pomenu - se vam je že kdaj na vaji ali nastopu zgodilo, da je kaj zagorelo? Si je kdo požgal lase ali kaj podobnega?

T.: Jah... Se zgodi, da si malo ožgemo trepalnice ali obrvi, kadar skupaj pihnemo velik plamen. Ampak to se skoraj ne pozna. Huje je, če se ti goreče verige ovijejo okoli vratu. Sicer pa se je enemu izmed članov skupine med nastopom na Pow wowu zgodilo, da sta se mu zapletli verigi skupaj. Tako je izvedel čisto novi trik z gorečo kolebnico. Žal pa sta mu verigi na hrbtu pustili nov tatoo. Kakšnih hujših poškodb pa še nismo imeli.

In še za konec ...

T. in P.: Nikoli ne veš, kdaj ti take spretnosti pridejo prav... Če nam slučajno spodleti na faksu, še vedno lahko odpremo cirkus. ☺

DOTIK Sergeja Bogovič - Sergy

Ritem narave

Edina stvar dobrega dela je ta, da s tem, ko pomagamo drugim, pomagamo tudi sami sebi. Ne išči angele nekje visoko na nebu, ampak se ozri okoli sebe in našel jih boš med ljudmi. Kmalu boš ugotovil, da že en sam nasmeh neke osebe lahko dan polepša.

Nekoč je človeka vodil duhovni svet, danes pa je človek razvil svojo zavest do te mere, da sam prevzema odgovornost za svoj razvoj in razvoj človeštva. Seveda duhovne sile še vedno pomagajo in prispevajo k razvoju človeštva in tistemu posamezniku, ki določeno silo sprejme, vendar pa se vsak od nas lahko duhovno nasiti in nasiti druge tudi, če ni del katerega koli duhovnega sveta ampak je zgolj bitje - človek, ki je del našega planeta, osončja ...

Narava bo kmalu v polni meri odela svoja jesenska oblačila in nas začela pozdravljati z zemeljskimi barvami. Obkrožili nas bodo zlatorumeni, oranžni, rdeči in rjavi odtenki barv. Bomo vsi tega pozdrava deležni? Odgovor je DA. Vsi bomo pozdravljeni, vprašanje pa je, kako močno bo naša duhovna bit odprta in pripravljena podoživeti ta zakon narave.

Človek lahko ob prepoznavanju ritma narave zazna, kako se poleti čuti osvobojen in predan zunanjemu svetu, skozi uživa nje svetlobe in energije sonca, pa se pogosto zave, da le sanja. Nastopi novo obdobje - čas jeseni, v katerem človek išče luč lastnega bitja, da bi z njo našel pot do drugega bitja. Vsaka morda mimobežna sprememba vpliva na nas.

In tudi pobiranje in shranjevanje vsega dozorelega ni le delo. Veter čedalje bolj piha in prinaša oblake dežja, nabirati se začne megla in vse to se me dotakne.

Vprašaj se: "Kdo si, od kod prihajaš, kam si namenjen, zakaj si tu, ali počneš to, zaradi česar si?"

Ko se boš zavedal, da si bitje, da si edinstven in nenadomestljiv, vsem kar imaš in si, boš resnično zaživel. Tvoje poslanstvo ne bo več to, da se obremenjuješ s preteklostjo in razmišljaš o prihodnosti - ampak bo današnji dan postal - današnji dan, edinstven in neponovljiv.

Velika modrina

Ljubezen, ime ti je morje. Pravijo, da se je v morju vse začelo, da se je tam rodilo življenje. Z nevidno popkovino je življenje še vedno povezano z materjo Zemljo. Ljubezen do morja preraste v obsedenost, do odvisnosti je le še korak. Vračanje k morju, ki navdaja z navidez neskončno energijo, se poigrava z mislijo o večnosti. Na minljivosti pa nas tokrat opozarja potopljeno mesto - Atlantida.

Res redko naletim na tako izrazito drugačen in samosvoji izraz človeškega čutenja. Če bi bistvo morja bilo mogoče z besedami razodeti, bi želel, da te besede na papir zapiše **Mate Dolenc**. Z besedami neverjetno preprosto in prepričljivo izpove svojo ljubezen. Njegova obsedenost z morjem je več kot očitna. **Pes z Atlantide** pa je še eno delo iz pestrega avtorjevega morskega opusa.

Kratek avtobiografski roman se začne s pisateljevim ponovnim prihodom na otoček, ki ga je po njegovih besedah "naučil morjá". Avtorjeva Atlantida je prelep jadranski otok Biševo. Zgodba poka od simbolike in asociacij, ki se kar preveč lahko tihotapijo v bralčeve misli. Zlahka sledimo odkrivanju podvodnih prostranstev, kakor tudi življenjskim zgodbam nekaj turistov, ki prihajajo na otok. Intimne zgodbe slednjih pa so pri tem zgolj okvir in izhodišče za lasten razmislek. Večen tihi boj, očarljivo in hkrati usodno nasprotje med kopnim ter morjem, daje zgodbi polet, ki bralca zares pritegne.

Nenehno pa v glavi ostaja občutek, da so nepozabna avtorjeva doživetja skrivnosti in lepot morja zgolj krinka. Njegov beg pred sedanostjo, realnostjo, moderno družbo, civilizacijo in vsem kar ta prinaša s seboj. Morje s svojo prvinskostjo in neokrnjena narava pa nudita izvrstno zavetje. Tako znano se slíši.

Jež svetuje, vi preberete:
Mate Dolenc, Pes z Atlantide

Del življenja, o katerem avtor na svojevrsten "morski" način razmišlja, je tudi smrt. Mate Dolenc o smrti pravi tako: "Zmerom sem si tako predstavljal smrt; da z bleščeče morske površine, prelite s sončnimi žarki, skozi mnoge različne plasti modrine, odplavaš v najglobljo modrino in se tam zgubiš. Sence plavajo mimo tebe. Dokler nisi tudi sam ena od njih."

Poletne počitnice so že mimo, poležavanja na plažah Jadrana je konec. Vseeno pa vas vabim, da se za kakšno urico ali dve vrnete na otok Biševo ...

IGRA

Spoznavna igra za začetek šolskega leta ...

Ajda

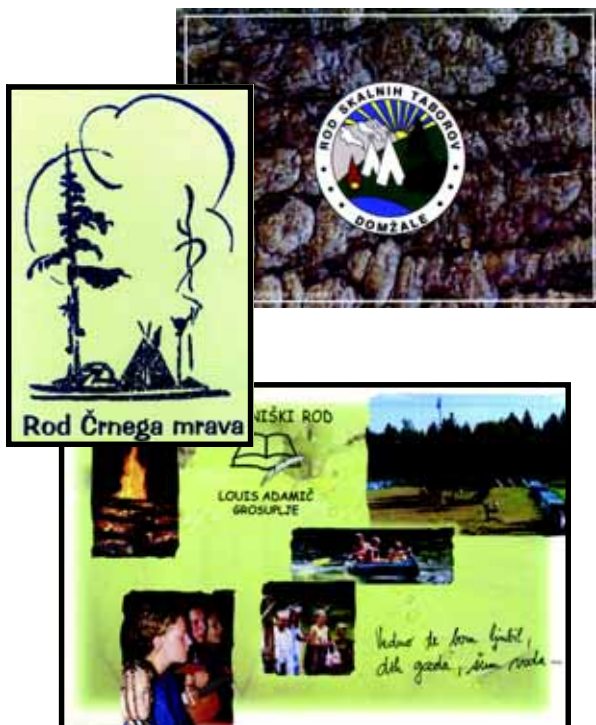
Obrazi na balonih

Namen: prvo spoznavanje.**Število:** 10 do 30 udeležencev.**Čas:** 30 minut.**Pripomočki:** baloni, vrvica, osebni list (list, na katerem je napisano ime udeleženca), pisala.

Skupina se razdeli v pare. Vsak udeleženec napihne balon, nani nariše obraz druge osebe iz para in z vrvico na balon pritrdi "osebni list" s partnerjev imenom. Pari se nato intervjuvajo in odgovore pišejo na partnerjev balon. Za vsako novo vprašanje se lahko formirajo novi pari. Balone lahko vržemo v zrak, vsak ujame enega in tistemu, čigar ime je na balonu, napišejo željo ali sporočilo. Po želji lahko ob koncu sobico okrasimo z "balonastimi obrazi".

Poslali ste nam razglednico ...

Pozdrave s taborjenj so nam poslali taborniki iz Domžal, Grosupelj, Šoštanj in Ljubljane (Črni mrav).

STRIC VOLK

Prav pogrešal sem to rubriko prek poletja. Še posebno zato, ker se mi je poletje dogajalo z mojo zeleno bratovščino sto na uro. Kaj vse se je zgodilo in kaj ne bo kar težko zapisati v teh 2000 znakih, ki mi jih je določil moj "ta črn sobrat iz Pomurja" Aleš, ki je sedaj kot v.d. prevzel krmilo Taborovih strani. Prvega uredniškega sestanka se je udeležilo kar osem volkulj in osem volkov našega novega krde-la. Dobili smo se v Vili A, nedaleč od našega glavnega brloga. Tam se sicer čestokrat zbirajo novi rodovi našega krde-la, ki modrujejo o boljši ZTS. A velikokrat ostane le pri modrovanju, akcije pa nobene. A z našim Taborom ne bo tako. To čutim na vodi, kako, Vam zaupam enkrat prihodnjič. Sicer pa še enkrat prelistajte prejšnje strani. Če ste začeli na moji strani, pa kar pogumno skozi Tabor, da vid' te kaj namerava naredit nova metla v našem Taborovem brlogu. Ta glavne stvari pridejo z novim letnikom.

Bil sem tudi na POW WOW-u. In to tisti dan, ko je vzletela raketa. Prav vseh dva tisoč in nekaj čez bratov in sestra našega in tudi sestrskega volčjega krde-la je ob izstrelitvi pričakovalo "očeta naroda", ki bi mladim povedal par besed. Pa se je tej mladeži oddolžil z dopusta le s pismom v smislu "Drnovšek ma vas rad". Še dobro, da je bil pri roki naš Miloš, ki je s svojim taborniškim nagovorom spravil vse powwojewsko veselstvo k bučnemu zavijanju in ploskanju. Ježila se je koža in steklo je tudi nekaj solz. Tudi iz nagovora našega starešine Mitje je bilo čutiti razočaranje, da našemu, baje najmnogičnejšemu podmladku vseslovenskega krde-la, posvečajo zadolženi zanj vse manj pozornosti. Očitno naša mlada zelena bratovščina ni pravo volilno telo, da bi se nam sedaj nekaj dni, tednov pred volitvami na vse moči prilizovali. Pa se hudičevu motijo! Bodo že videli, ko bomo zrasli in prevzeli v svoje vajeti stvari.

Bil sem tudi v Bohinju. In tam sem se odločil, da pridem zagotovo na letošnji ROT. In to zaradi Pamele Anderson. Le-ta s plakata na inštruktorski šoli v Bohinju veselo vabi vse bodoče vodje in ostale naključne obiskovalce letošnje Gozdne šole, naj se ji pridružijo na letošnjem Rotu. Jaz bom tam zanesljivo, organizator pa bo poskrbel, da bo tam tudi Pamela. Boste prišli tudi Vi?

Volčji pozdrav od Vašega strica Volka!

Vaš stric Volk

NAGRADNA KRIŽANKA

SESTAVIL: F. KALAN	ZANKA NASTAVA	PREVOZNO SREDSTVO	STOJAN AUER	PRODA- JALNA	KRAJ PRI OPATJI	PISATELJ MURNIK			TABOR	NAŠA BIVŠA SMUČARKA (NUŠA)	SPOJ. KONTAKT
DEČEK KJ PASE ŽIVALI									TANJA STARIC		
PRIPAD- NICA AVAROV									ŽENSKO IME		
SILVO TERSEK			STRUPENA KAČA					SANJA MLINAR	IGRA S KARTAMI		
			PEVEC RUDAN						OSTANEK KART PO DELITVI		
ALPINIST CESEN					KAR OSTANE						
					GLAVNI ŠTEVNIK						
TABOR	IME NEKDANJE PEVKE DERŽAJ	SLIKAR ŠUBIC				VERSKI OBRED				ČUDEŽNI NAPOJ	ZGORNJI STRANSKI DEL TRUPA
		BESEDNA PREME- TANKA				TABLETA PROTI GLAVOBOLU					
LUKA ZA JAhte								MERA ZA TEKOČINE			
SLADKO TROPŠKO SADJE								NAOČNIKI			
								CVEK, ENKA			
ODPRTA TELESNA POŠKODBA					ZMES MILA IN VODE					IVO MOJZER	
					PESNIK ZAJC					RIŠJE JAJČECE	
JANI GOLOB			SIMBOL ZA SILICIJ	OKRAJŠAVA ZA DINAR				TV VODI- TELJICA MULEC			
GALERIJA V LJUB- LJANI				ARISTOTEL (KRAJŠE)				NEZNANKA V MATE- MATIKI			ZADNJA IN PRVA ČRKA ABECEDA
				VLADÉ DINAC				POVRŠIN- SKA MERA			
NAVNA ŽENSKA									KITAJSKA POLJŠCINA		
SIMBOL ZA AMERICIJ			PLAČILNO SREDSTVO						PISANA TROPŠKA PAPIGA		

Nagrajenci in nagradni razpis številka 09

Pravilno izpolnjen kupon št. 5-6 je poslalo 15 bralcev, kupon št. 7-8 pa 11 bralcev TABORA. Nagrajenci iz 5-6 številke so: KNJIGE dobijo Luka Tratnik iz Postojne, Helena Murgelj iz Otočca, Miha Rogan iz Murske Sobote in Maja Pergovnik iz Šoštanja, DROGINO nagrado prejmeta Maja Pergovnik. Nagrajenci iz 7-8 številke so: KNJIGE dobijo Maruša Prolič-Kalinšek iz Ljubljane, Breda Petan iz Pesnice, Nina Kulič iz Ivančne gorice, Hermina Mesner iz Mute, DROGINO nagrado pa prejme Hermina Mesner. Čestitamo!

Nagradne kupone št. 9 pošljite **najpozneje do 23. septembra** na naslov: Revija TABOR, Parmova 33, 1000 Ljubljana. **Obvezno na dopisnici.**

NAGRADNI KUPON - 09

Rešitve so:

IBERER

 Penzion-restavracija

 Srednje Gameljne 32e

ZADRUGA

JAZON

Reševalec:

DROGA

**Ali še vedno ne veste kam boste šli za
krompirjeve počitnice, Božič in Silvestrovo ali na
zimovanje?**

**Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju pravi
odgovor na to vprašanje.**

**Ne odlašajte, čimpreje pokličite 041/490 888 in
si zagotovite prostor.**